

Sense of Place in a Changing Small Town

Mattias Petersson

Bachelor thesis in human geography
SGEK03, autumn 2019
Supervisor: Anders Lund Hansen
Department of Human Geography, Lund University

Abstract

Changes in the landscape may affect our relation to specific places. In an increasingly globalized world with a global culture where planners and developers try to attract to the common and the average human, places run the risk of losing their unique characteristics. This may lead to a loss of people's emotional attachment to places since they aren't able to identify with the traits of the place anymore. This thesis has taken a humanist-Marxist approach to research what creates a strong sense of place in a small town in Skåne that is undergoing major transformations. Can a high rise modernist building in a low rise town affect the characteristics of the place fundamentally and is this resulting in a lower sense of place? What are citizen's perceptions about their power to influence the production of space? To explore these issues interviews have been conducted with three different citizens using photo-elicitation as a way to find out what physical attributes they like and what may create strong attachments in the landscape. The results suggest that childhood experiences may affect the sense of place, where you were born, how you felt and where you'd spend time. The single high rise building did not seem to affect the sense of place but it changed the character of the place and the informants had trouble identifying with it. The perception of the citizens was that they had a low ability to influence how space is being produced.

Keywords: Sense of place, spirit of place, production of space, architecture, placelessness

Table of Contents

Introduction	1
Purpose / research questions.....	2
Theoretical and conceptual framework	3
Methodology.....	14
Analysis	19
Conclusion.....	39
Comments and future research	41
Reference list	43
Appendix	46

Table of figures

Figure 1 Examples of good and bad architecture according to the Architectural Uprising	7
Figure 2 The library on Kvarngatan	19
Figure 3 Train bridge with passageway on Kvarngatan	19
Figure 4 Closed supermarket on Nygatan	20
Figure 5 Urban art in central square	20
Figure 6 Open air café by the square on Stenhuggaregatan.....	20
Figure 7 Beauty salon at Mårtensgatan	21
Figure 8 Café on Mårtensgatan	21
Figure 9 Seating area by the train bridge on Mårtensgatan	21
Figure 10 New building in traditional style, corner of Kvarngatan and Mårtensgatan.....	22
Figure 11 West view from Mårtensgatan towards Kvarngatan	22
Figure 12 East view of Kvarngatan	22
Figure 13 New modernist building on Kvarngatan	23
Figure 14 Bike shop on Kvarngatan	23
Figure 15 Roundabout at the end of Kvarngatan	23
Figure 16 New modernist high-rise	24
Figure 17 Wall-art on Nygatan.....	24
Figure 18 Yellow building on the corner of Stenhuggaregatan and Mårtensgatan.....	24
Figure 19 Map of central area of Kävlinge.....	25

Appendixes

Appendix A – Interview guide	46
Appendix B - Photographs	47
Appendix C - Transcriptions	52

Introduction

Globalization is a process that over the years had a strong influence over how we live by spreading people, ideas and goods over the surface of the earth. Although there are many positive effects of this there are also disadvantages when global culture impacts local culture, leading to a homogenization of the earth. This not only affects how we dress or what music we listen to but also finds its way into our physical urban landscapes. Simplistic architecture is rising among traditional buildings, leading to growing movements in resistance against the ‘boring shoeboxes’ (see Arkitekturupprett, 2019).

Some scholars also suggest that the power to produce space is not equal among the population. They argue that the power is in the hands of planners and investors and that they neglect the resident’s right to the city, their right to transform the space that they live in (see Lefebvre 1990 & 1996, Harvey 2000 & 2008). As we are moving towards more homogeneity and synchrony in a global context with less emphasis on cultural and national identities, architecture has become a message of global culture rather than an element of local culture with architectural styles that takes history into consideration (Salim, 2011). Many interdisciplinary studies have been conducted about people’s emotional attachment to places, placing human experience and interpretation at the forefront of their research. But there is still too little understanding of how placeless architecture affects people’s sense of place.

Using a small town in Sweden as a case this thesis explores people’s emotions towards their hometown, what factors in this place that creates a strong bond and what factors might negatively affect it. The thesis also explores people’s interpretation of new architecture in different styles. What do they prefer and why? The conclusion may be used as a foundation when developers are planning new buildings in places that are meaningful to people.

The next section will explain the purpose of this thesis along with the research questions, as well as my relationship to the place that is being presented. After that, I will go through different concepts and theories regarding space, place, and architecture. How space is produced and who has the right to produce it, as well as different factors that create attachment to places. This is followed by methodology; I briefly present the philosophical viewpoints as well as the different steps taken to answer the research questions. Finally, the empirics are analysed and discussed, followed by the conclusion of the research and final remarks.

Purpose / research questions

My childhood hometown, Kävlinge, is a small town that is experiencing huge growth, just like many other towns and cities in Skåne with both whole new districts as well as individual high-rise buildings in the low-rise landscape. This thesis aims to uncover and analyse people's perception of two of the new buildings that have been built in the central core of the town. One of the buildings is built in a more traditional style with red bricks and sloping roof, the other building is a 9-story high building in a modernist architectural style. Also, the research aims to explore what other factors create a strong sense of place.

Research questions:

1. What factors in central Kävlinge create a strong sense of place?
2. Do new modernist and traditional architecture affect citizens of Kävlinge's sense of place or spirit of place? Is there any difference in how architecture affects the citizens?
3. Do citizens feel that they have power to influence the decisions in the production of space?

Theoretical and conceptual framework

Space as a social product

Production of space was first coined by the French Marxist philosopher and sociologist Henri Lefebvre. He argues that space cannot be seen as an empty container with people and things in it but a social product where every society produces its own space (Lefebvre, 1991). An example of this could be to compare the space of an ancient society with a more modern society, since space is fundamentally social these two spaces are produced very differently. Furthermore, space is not only the means of production but also means of control, dominance, and power.

Lefebvre suggests that space can be explained by a triad, including spatial practice, representations of space and representational reality (Lefebvre, 1991). The spatial practice is how we perceive space in our daily routines and urban reality, this could also be called physical space. Representation of space is how space is being conceived, this is the mental space of planners, scientists, and architects that is conceptualized through plans, maps, and models of the space. This space is always the most dominant form of space in any society or mode of production. Finally, the representational space is lived through images and symbols; this is the main space of the inhabitants but also the space of artists. This lived space is the same as social space.

Spatial practice, representations of space and representational space all work together in different ways to produce space (Lefebvre, 1991). But the relations are based on their attributes and quality, on the society and the historical context. The producers of space often act through a representation of space while the actual users are often passive agents in the production.

The right to the city

According to Lefebvre individuals have different social needs like the need for security, adventure, the need for organization, work, and play (Lefebvre, 1996). They also need the predictable and the unpredictable, of isolation and encounter, to accumulate and spend energy and to specific individual needs like creativity, knowledge, and sports. Planners are not very willing to take these needs into account when planning the city; instead, they focus on the needs of the society of consumption. Another more recent scholar that is

well referenced in this subject is David Harvey. In his writings about the right to the city he states:

“The right to the city is far more than the individual liberty to access urban resources: it is a right to change ourselves by changing the city.” (Harvey, 2008).

Harvey argues that it is a neglected human right that the individuals that reside in the city do not have the power to reshape the city they live in. And because they cannot reshape the city they live in they lack the opportunity to reshape themselves. The urbanization is a class phenomenon because the city has emerged as a result of geographical and social concentrations of surplus products, and the surplus has to come from somewhere or from somebody. The payout from this surplus, however, is controlled by only a few in the elite.

Harvey continues his argumentation with some examples of how this process has manifested itself in the physical urban landscape. The first case was led by Napoleon III in the 1850s Paris, the city was in a crisis but the leader used this crisis to transform the place into a “great centre of consumption, tourism, and pleasure; the cafés, department stores, fashion industry and grand expositions” (Harvey, 2008). By doing this the city would be able to absorb large quantities of surplus. This did not only transform the city itself; it also transformed and produced a new way of life and urban persona.

Another historical occurrence happened in the 1940s in the United States (Harvey, 2008). In this context, consumerism was fuelled by new products for houses, more cars per household and increased consumption of oil. Subsidies in the housing market aimed at the middle class also reshaped the political landscape and the community lost power to the rights of private property and individualized identities which were becoming more and more important. The result was more votes to more conservative Republicans, as well as increased debts among the population, something that was thought to lower the risk of potential strikes. Because this was specifically aimed at the middle class some groups were left behind, namely minorities and low-income households. Besides the social consequences this implied this also made an impact on the landscape by the mass production of suburban monotonous areas.

These establishments acted as an inspiration for folk singer/songwriter Malvina Reynolds when she wrote the song “little boxes” in 1962;

*“Little boxes on the hillside, Little boxes made of ticky tacky
Little boxes on the hillside, little boxes all the same,
There's a pink one and a green one and a blue one and a yellow one
And they're all made out of ticky tacky and they all look just the
same.” (Reynolds, 1962).*

This mass production of heterogeneous housing made white middle-class students go into revolt, allied with marginalized groups of people they rallied together to build another kind of society, with a different kind of urban experience that they are more content with. The right to the city should also mean the right to change the urban process. Harvey states that according to our ‘species being’, it is within our human nature to modify our environment in ways that are helpful to our livelihood and reproduction (Harvey, 2000). Just like all other species modify their surroundings like bees produce hives and beavers construct dams it is in our human behaviour to alter and adapt our forms of social organizations.

Modernism and architecture

The roots of the production of the homogenous suburban landscapes can be traced back to the early 1900s. This is when modernist architecture and design emerged in the US as a solution to get rid of the slums that have spread in urban areas (Rowe, 2011). Earlier architecture had been failing to meet basic social needs among the population and modernist planning was implemented as a solution to the problem. It was not until the Second World War that it started to gain mass popularity, however. The Bauhaus school of design taught their students that purity could be used to design a better world, architectural designs should not have ornaments that are not necessary for it to function. The notion that ‘forms follows function’ became a keystone in modernist principles. Thanks to the modernist architect Maxwell Fry in London the modernist ideals were implemented in social housing projects, a successful move because it raised the living conditions among the masses. Modernist aesthetics in the post-war era became a symbol of prosperity and progression.

Later in the 1960s concerns were being raised about these establishments. Jane Jacobs accused one of the pioneers of the movement in her book *The Life and Death of Great American Cities* of inhumane planning processes where the inhabitants were not properly considered in the planning (Jacobs 1961, see Rowe 2011). Jacobs claimed that the modernist architecture was too dull, and promoted the street as a place for the community to meet and socialize. The success from the 1940s and '50s were interrupted in different places as many buildings were demolished due to large-scale failures. Other areas were experiencing social problems among the residents and in other places jerry-builds were exposed, for example, Ronan Point in London where the side of the buildings collapsed due to a gas explosion.

A similar development could be found in Sweden where modernist ideas were written into the building code of 1931 with leading modernist architects as the leading force (Andersson, 2009). The architects led state agencies, were part of commissions on building legislations and had close ties with building contractors, entrepreneurs and construction workers. Path dependency processes and the integrity of their profession further strengthened the agenda.

Harvey suggests that architects are not the only agent involved in shaping spaces and giving aesthetic and symbol meanings to our landscapes (Harvey, 2000). The architect works to uphold social memories and gives shape to new ones, and give spaces new possibilities by shaping future forms of social life. However, this creative process is constrained to the available building materials, educational traditions and the physical nature of the place. More importantly, the architect is constrained by regulations, costs, rate of return and the preferences of the clients. This suggests that the creative processes of the architects are inhibited by the financiers, developers, the state and the accountants who have the final say in the construction of our spaces. For the system to keep reproducing the capitalists are speculating and investing capital to gain profits. The imagined spaces of the capitalists are leading to constructions, which some of them fail, some are very successful and other ones are profitable for a while but end up failing.

Shurmer-Smith suggested almost 20 years ago that the internet is effectively used as a tool to spread messages of resistance and to group sympathizers (Shurmer-Smith, 2001). This is true still to this day, but it is way more powerful because of social media. An online movement like this is Arkitekturupproret, hereby referred to as the Architectural Uprising. This movement started in Sweden in 2014 and now has 35 000

members plus similar movements across other European countries. The movement states that the people are being disregarded by developers, architects and the government and demands that new developments should be built in a traditional style rather than modernist- or neo-modernist style (Arkitekturupproret, 2019). They highlight examples from around the world how buildings could be produced in a traditional way that still feels new and fresh (figure 1).

MONOTONY	HARMONY	CHAOS
NEO-MODERNISM	CLASSICAL TRADITION	DEKONSTRUCTIVISM
Residential building, Kalmar, Sweden, 2017	Administration building, Kazan, Russia, 2011	Office building, Gothenburg, Sweden, 2011
Anonymous standard building	Historically inspired creativity	Narcissistic "starchitecture"

Figure 1 Examples of good and bad architecture according to the Architectural Uprising
<https://www.arkitekturupproret.se/om-au/about-english/>

The movement consists of people of all backgrounds, ages, genders, professions, and political views (Arkitekturupproret, 2019). United because they all share the same view of how architecture and city planning should not be implemented.

Defining place

Place is one of the most important terms in geography. Geography is fundamentally about place and places (Cresswell, 2014). The concept is found in other disciplines as well throughout arts, philosophy, humanities, and social sciences. But even though it is a popular subject to study there is a vague understanding of what the word actually means. As Cresswell puts it; "Place is a word that seems to speak for itself" (p. 1), it is a word that is used daily with no true academic terminology. Therefore, this section will try to define the concept of place.

It's easy to understand the power of places just by reading the news or browsing social media, historically places have been important in various protests like the occupy-movement where people protested against economic and social injustice as well as monopolies of place (Cresswell, 2014). In a more contemporary setting in several

European countries, the Architectural Uprising protests against what they call the “uglification” of cities and places (see Arkitekturupproret, 2019).

Relph suggests that the notion of place has been used in four different ways by geographers (1976). The first scale of place can be used to refer to the entire surface of the earth, the place of man. Secondly, it can describe a unit of space, such as a city, province or a country, this makes it impossible to differentiate it from ‘region’. The third notion of place can be a particular and specific part of space, and anything that occupies that space, for example, our place of residence as a particular building or places of amusement or worship. The fourth and final notion of place can be a location, which is the sense of exact position, this is more specific than place though since places can contain many things that can be specifically located. Also humanistic geographer Tuan suggests that places can be in a variety of scales, from a national to a neighbourhood level or even as small as an armchair by a fireplace (Tuan, 1976).

Sense of place

The concept of sense of place is difficult to exactly define, and difficult to measure since sense of place means different things to different people in different settings, although some positivists have tried to measure it in a quite successful way (see Shamai & Ilatov, 2005). It is an inter-disciplinary concept which is used in architectural studies, environmental psychology, humanistic geography as well as sociology. Scholars that try to measure and describe sense of place often uses terms such as place attachment. This part of the paper is meant to give the reader an insight into the concepts of sense of place as well as relating concepts such as place attachment and placelessness.

Under the early humanistic geography sense of place may be seen as an individual or group's attitude or feelings towards the place they live in, the intimate relationship between self and place (Gregory et al., 2009). Also, experiences in the natural or human-built places are important in sense of place (Wilkie & Roberson, 2012). People develop memories of landscapes based on previous experiences that contribute to emotion and place attachment.

Places can mean different things to different people, for many places have a historical, cultural or emotional value and for other people, places can be locations of economic transactions (Arefi, 1999). The importance of place for humans is known to

anyone who ever had felt homesickness or nostalgia for places (Relph, 1976). Locations often have more emphasis on the quantitative values while places are often more qualitative. By regarding places as locations urban landscapes are being transformed and the notion of place is being altered. Sense of place is not a static phenomenon; it is something that evolves through time. External forces like modernization, growing population and changes in land use affects people and changes the nature of places and how we view the places (Wilkie & Roberson, 2012). The sense of place and attachments to a place may become weakened and negatively affect people's perceptions if developers are poorly informed or if they are motivated by commercial motives (Kamalipour et al., 2012).

Sense of place is much about an emotional relationship between people and places (Najafi & Shariff, 2011). The sense of place is enhanced by physical attributes as well as activities and meanings that are associated with the place. The physical attributes also enhance the character of a particular setting which defines the kind of place and creates meanings to places. The perception of the sense of place is influenced by 'peoples past experiences, backgrounds, memories, personality, knowledge, culture, attitude, motivations, beliefs, age and gender'. Physical attributes that people can identify with and that encourage suitable activities reinforce the sense of place. Sense of place is fundamentally the result of the interaction between humans and his or her living space.

Some settings have a higher level of sense of place than others. These settings encourage people to socialize with other people, to dwell and to spend more time (Najafi & Shariff, 2011). This is important for the health and well-being of the population in urban built environments. The role of space and place is experiencing a major change though due to modernity, postmodernity, and globalization. These processes often neglect the meaning of places and contribute to placelessness.

In his studies about environmental perception, attitudes, and values Tuan also explores the emotional connections between man and place, instead of calling it sense of place he calls it topophilia (Tuan, 1974). The word comes from the Greek word *topos* "place" and *philia* "love of". In his book, he suggests that topophilia may be derived because of several reasons including the aesthetics of the place or emotions towards one's home, filled with memories.

Genius loci, the spirit of place

A sense of place can be heavily influenced by *genius loci*, or the *spirit of place*, which may be explained as a place unique collection of cultural and physical characteristics that makes a place distinct from other places (Gregory et al., 2009). Architecture is important to the *genius loci* because it visualizes it to create meaningful places (Norberg-Schulz, 1980). A place is something more than just an abstract location; it is something that is made up of existing things that have substance, shape, texture, and colour. All these properties add up to form the unique character of the place and it cannot be reduced to any of its properties. A family of buildings that constitute a place may have different characteristic motifs, such as a particular style of doors, windows, and roofs. These different elements also serve a purpose in that they transpose a character from one place to another.

Two psychological functions are important in the relationship between people and places; these are *orientation* and *identification* (Norberg-Schulz, 1980). People need to know where they are to gain an existential foothold in space and also need to identify themselves with the environment. These aspects may work independently of each other or work together to form a relationship with the place, a sense of place. One could identify themselves with a place without knowing much about the spatial structures and the orientation of the place as well as the other way around; one may be able to orientate without identifying themselves with the characteristics of the place. Former societies produced space in a meaningful way where every detail was carefully planned into complex spatial structures while modern societies focus on practical functions of orientation with little concern about identification.

The objects of identification are different environmental properties that can be either natural or man-made (Norberg-Schulz, 1980). In the far-north regions of the world, the inhabitants need to be able to identify themselves with the snow and cold winds while in an urban environment the inhabitants need to identify themselves with man-made streets and houses. This makes architecture a form of art, where practical towns and buildings are not enough on its own, architecture needs to have a concern to the “vocation” of the place, its *genius loci*.

How to interpret places

Places can be read as *narratives*, with layers of past histories that are being preserved in the landscape (Brook 2000). Every place has a history and the development of the landscapes could be read like an orderly narrative that links its past to the contemporary place and to guide future developments. To be able to demonstrate and exemplify the spirit of a place through this notion there needs to be coherence in the story that connects to the present. For instance, the materials used to create the buildings in the place could be local materials.

Places could also be seen as *local distinctiveness*, to explore what makes this place distinctive from other places (Brook 2000). This doesn't mean distinctive in terms of revered buildings, like a church or a monument, but distinct in terms of style and details in the ordinary within that specific place. Local distinctiveness is about the expression of the people that dwells within the place and against faceless governments and global companies. The scale is a key factor in this viewpoint since a small family-run Arabic restaurant in Sweden can be viewed as a positive cultural change that contributes to the local distinctiveness while a McDonald's restaurant with its standardized food, architecture, and interior is condemned. In this view generalizations and standard planning solutions won't work, every place have to be sensitively examined or lived in to guarantee the spirit of the place.

A third way to view places is through its *character*, "A place is a space which has a distinct character" (Norberg-Schulz, 1980). A place is therefore not just a city square or a street, but *this* one (Brook, 2000). A thing, like a building or a tree, can be out of character because it doesn't seem to belong to the characteristics of that place. The character can be described as a unique combination of traits that sums up to a coherent totality, just like the traits of a person sums up to the characteristics of that specific person. It is important to stress though that places are not equal to people, this viewpoint is highly metaphorical.

The difference between *a sense of place* and *spirit of place* is that the former is focused on how and why people respond to places the way they do (Wilkie & Roberson, 2012). Spirit of place, on the other hand, puts more attention to the places themselves. What makes particular places attractive to people? What kind of characteristics and attributes of the place comes into play in people's responses towards them?

Place attachment & Placelessness

The global economy and modernism have significant implications for the meaning of place and emotional attachment to place (Arefi, 1999). The commodification and devaluation of place are generating standardized landscapes which are both ahistorical and are not associated with the place. This is something that could affect the attachment of place, which Willkie and Roberson define as "...subjective human attraction to, and bonding with, places that are considered to hold special meanings and even sacred qualities for that person." (2012 p. 135). The spread of homogeneity across landscapes is not something that only has happened in our contemporary civilizations, this has happened during Greek, Roman and Christian times in human history. The spread is different today though because of the grand scale and virtual absence of consideration to local characteristics of the present placelessness.

Placelessness comprises of look-a-like landscapes and is caused by increased mobility, communications and imitation, and a wish to attract the common and average characteristics of man and place (Relph, 1976). This 'inauthentic attitude to placelessness' is resulting in that we experience and create places superficially and casually. With *inauthenticity*, Relph means an attitude that is closed to the world and man's possibilities while *authenticity* refers to an openness to the world and awareness of the human condition. An inauthentic attitude towards place is fundamentally no sense of place because it lacks awareness of the deep and symbolic importance of places with no consideration of their identities. This may be unselfconscious and based on an uncritical acceptance of mass values or it may be self-conscious, aiming to achieve efficiency with objectivist techniques. The unselfconscious attitude is referred to as what Relph calls *kitsch* and the self-conscious attitude is *technique* in planning. These two forces work together to create placelessness.

Kitsch refers to objects like souvenirs and gifts, household goods, literature, music, and architecture that is mediocre and style-less, this is an attitude of inauthenticity where the trivial is made important and the important is made trivial. Physical and social planning, what Relph refers to as *technique*, is often assuming that space is uniform and that objects and activities can be placed without any restrictions within it. Places are created in mass-production based on quantitative analyses and the economic man aimed towards development potential. This focus on the abstract, economic and public interest rather than an emphasis on individual or community values is fundamentally inauthentic.

Placelessness is a weakening of the identity of a place that has gone so far so they not only look and are perceived the same but also offer the same bland experience (Relph, 1976), a lack of place-based identification that is lowering one's emotional attachment to a particular place (Cross, 2001). The culture of mass values is something that is created by governments, designers and manufacturers rather than the people themselves (Relph, 1976). Homogenous products and places are produced for people that they think have homogenous needs and preferences.

The place of a small town in southern Sweden

Settlements have been in the area around Kävlinge for around 5000 years, since the Stone Age people have used the stream Kävlingeån to transport goods and people (Kavlinge.se, 2015). The stream is the largest watercourse in southern Skåne. The name Kävlinge dates back to at least the year 1120 when it was mentioned in documents from the church. More recently in 1886, a railway was constructed between Malmö and Billesholm via Kävlinge, this contributed to the further development of the society and the town transformed into an industrial small town. The importance of the railway junction is to this day illustrated on the municipality's coat of arms with 6 different railways connecting in Kävlinge. The railway's golden age ended in the 1960s when cars became more common, but it is still common for people to commute by train to any of the nearby cities, e g Lund, Malmö, Landskrona or Helsingborg. Right now construction is being made to allow for passenger trains to connect Kävlinge and Malmö with Furulund and Lomma, the new railway junction is to be put in use in December of 2020 (Trafikverket.se, 2019).

The population in Kävlinge is today about 9800 people, but this is expecting to rise due to several building projects in the town core. Two of them are under construction right now, Kilen on Kvarngatan which is a senior housing area with 53 apartments and the larger project of Stationsstaden east of the railway station which will house 3200 residents, a rise in over 30 percent of the population. The town consists of low-rise buildings and villas and the highest building except the new modernist building is 5 stories high.

Methodology

Marxist-humanistic approach

Marxist geographies emerged in the 1970s. This branch states that culture is fundamentally political, the aesthetics and moral values in society are constructed in a way to reinforce its political and economic structures (Shurmer-Smith, 2001) The Marxist scholars claims that spaces should be understood as implicated in social relations and that spaces are both socially produced and consumed (Hubbard, 2005).

A Marxist understanding has been laid out as a part of the framework to find out how space and place are being produced unequally in urban environments. As well as a statement about why citizens have the right to transform their environment. This is then combined with a humanistic understanding of how people interpret place to find out how local culture is being affected and if they feel neglected in the planning procedures. As this thesis is aimed to explore people's attachments to place a humanistic approach where they can speak their minds about what they think is relevant is a suitable approach.

Humanistic geography is about human awareness, experience, and knowledge, to understand the human world by studying people's relations to their surroundings as well as their feelings and ideas towards space and place (Tuan, 1976). Just like the behavioural geography, it's putting the man at the centre of his world (Ekinsmyth & Shurmer-Smith, 2001). The humanistic geography grew in the 1970s as a response to the positivist spatial science that was seen as people-less, with philosophical roots in existentialism and phenomenology (Hubbard, 2005). One of the most prominent scholars in this field was Yu-Fi Tuan who suggested that a humanistic understanding of the world can help to contribute to human welfare by designing a physical environment that is better for people and that may enhance a sense of place (Tuan, 1976). He also proposes that humanistic geography needs to concern historical geography because history is what has shaped the distinctive landscape, culture, and ideology in a place. The identities of places can be understood as the place history, its physical characteristics as well as how people make use of their past to stimulate the regional consciousness.

Case study

A case study of the small town of Kävlinge has been chosen in this thesis. There are some benefits to choosing this strategy instead of a more general approach. A case study offers more opportunities to go more in-depth and discover details that might not have been possible in more superficial research (Denscombe, 2010). The case has not been chosen randomly. The town that is being researched is my childhood place and this, of course, gives me a strong emotional connection to the place. It also serves as a good example since the town is undergoing a quite major shift in the built landscape within the central core of the community as explained in the previous section.

One might wonder as to how representative the case is. The results might be different in a larger city with a more defined cultural history, like Lund or Malmö, but the benefits of choosing a small town like Kävlinge is that it's easier to draw parallels to other similar communities that are undergoing similar transformations. To try to get an understanding of how citizens might feel about these transformations this thesis will focus on a place with two projects that just recently have been constructed, a modernist high-rise building with 9 floors and a more traditional-style building with 4 floors. Since these have a very different architectural style these are suitable to use as an example to explore how different architecture may or may not affect citizens in Kävlinge.

Understanding the sense of place

Interviewing has been chosen as a method to get a deep understanding of citizen's perception of Kävlinge and how it may have been affected by new buildings in the chosen place. I've used social media as a means to reach out to possible interviewees. I wrote in two different local groups on social media and got a few interested informants. This is not a suitable way to reach certain groups in society however, especially not elderly which may not use social media. This problem was sought to be overcome by using a snowball sampling with my first interviewee. Through this person, I got in contact with a senior citizen living in Kävlinge to get some different viewpoints on the subject.

To make sure not to sway the informant's responses I chose to be very brief about exactly what I was researching. I said that I was writing my thesis within human geography and searched for interviewees that were born and raised in Kävlinge to talk about the development in Kävlinge. Not until after the interview I told the interviewees

that I was researching people's place attachment, what creates a sense of place and if new "out-of-place" buildings could affect it. Ideally, it would be good to have more variance amongst the interviewees, but the people who responded to the post were generally above 40 years of age and white. If there were a less strict time limit it would be preferable to include younger people, both children, and young adults, as well as people with other ethnicities and immigrants. There may also be differences in the level of place attachment in the LGBTQ community. These are people that usually don't get opportunities to speak their minds and should be given equal rights to the city.

Interviewing is one of the most common methods to answer qualitative research questions (Bryman 2012, Denscombe 2010). The qualitative interview differs from quantitative research in several ways; one of the most apparent is that it is much less structured than in quantitative research. This could be a disadvantage since there is no way to assure any reliability or validity, the exact result of the research is probably difficult to be exactly reproduced, or that the data collected really represents the phenomenon that is being measured. Another disadvantage is that it is time-consuming to transcribe and analyse the data and that the interviewee might sway his or her answers to please the researcher. A third disadvantage is that it might be difficult to find a suitable time that works for both the interviewer and the interviewee, in this case, one interview with a man had to be cancelled due to his work schedule.

There are however many benefits with conducting a qualitative interview; there are more possibilities to obtain the interviewee's personal point of view, including an insight into what the interviewee sees as relevant and important within the subject. Because the interview doesn't have to be standardized it also opens up the opportunity for more flexibility with more rich and detailed answers. This is key because the thesis wants to emphasize what the informant regards as valued in the place. The interviews were done in a semi-structured manner with some determined questions and some questions that depended on the background of the informant as well as follow-up questions depending on the answers that were given. An interview guide with the determined questions is attached in appendix A.

To make sure that the interviewees were comfortable in a comfortable setting the interviews were conducted either at the informant's workplace, a café located within the place that was being researched as well as one interview that was in the informant's home. The workplace of the first informant also happened to be within the area of research which

is very fortunate since this should, in theory, mean that the person has a high level of place attachment to the specific place. The length of all three interviews was between 40 to 50 minutes and recorded with the informant's consent to later be transcribed and analysed. A cell phone was used to record the conversations as this may be less intimidating than other recording devices.

I used different themes and started with more simple questions to later go on with more personal questions to gain knowledge about the informant's relation to the place and how this may have changed and what kind of attributes the informant prefers in the townscape. At the end of the interview, I asked questions relating to the informant's perceptions of their own possibilities to affect the development of the urban landscape. I also used photo-elicitation, explained in more detail in the next part.

After the interviews were done they were transcribed and coded to easier find different themes in the conversations. A total of 3 citizens were interviewed about the topic. While this might be too few to draw general conclusions about the average citizen's views it offers a more in-depth analysis of the data and gives more emphasis on the informant's personal views. This is suitable since it is a qualitative thesis with a humanistic approach rather than a quantitative more general approach.

Capturing the spirit of place

Observations and photography have been used as part of the methodology to try to capture the genius loci of the place chosen in Kävlinge in a visual format. Since architecture is highly visual and important in the creation of the townscape photography is suitable to describe the place more efficiently than in plain text for the reader of the thesis. Furthermore, photo-elicitation has been used during the interviews to get a deeper understanding of what type of building the interviewee might prefer and why. There might be details in the architecture or surrounding features that the interviewee doesn't remember that might be awoken by using photo-elicitation from around the place. Photographs may work as a tool to uncover patterns and relationships that are located in the representational landscape, the landscape that is being lived (Flowerdew & Martin, 2005). This method is used to evoke deeper elements of human consciousness since it utilizes the parts of the brain that processes visual information (Harper, 2002). This part of the brain is evolutionarily older than the part of the brain processes verbal information,

so it opens up opportunities to achieve different kinds of information from the interviewee.

A total of 80 pictures were taken, all in the same day to ensure that the weather and available light was about the same in all pictures to not sway the interviewee into unconsciously choosing a picture with a sunnier and more 'happy' feel than another picture. Pictures that were too similar were rejected until I had 40 left that was used in my interviews. Some pictures suffered backlight due to the nature of the sun, resulting in darker images, this has been mostly eliminated by heightening the exposure and by using editing software. All photographs that were used during the interviews are attached in appendix 2.

Analysis

During the interviews, a total of 40 pictures were used as photo-elicitation. Here I present all the images that the interviewees chose to talk about, a total of 17 pictures. It is advised to keep these figures near at hand when reading the analysis since some of them occur multiple times throughout the conversations and will be referred back to in a different order. All photographs that were used during the interviews are attached in appendix A.

Figure 2 The library on Kvarngatan

Figure 3 Train bridge with passageway on Kvarngatan

Figure 4 Closed supermarket on Nygatan

Figure 5 Urban art in central square

Figure 6 Open air café by the square on Stenhuggaregatan

Figure 7 Beauty salon at Mårtensgatan

Figure 8 Café on Mårtensgatan

Figure 9 Seating area by the train bridge on Mårtensgatan

Figure 10 New building in traditional style, corner of Kvarngatan and Mårtensgatan

Figure 11 West view from Mårtensgatan towards Kvarngatan

Figure 12 East view of Kvarngatan

Figure 13 New modernist building on Kvarngatan

Figure 14 Bike shop on Kvarngatan

Figure 15 Roundabout at the end of Kvarngatan

Figure 16 New modernist high-rise

Figure 17 Wall-art on Nygatan

Figure 18 Yellow building on the corner of Stenhuggaregatan and Mårtensgatan

To further give the reader a sense of the geography of the place and where within the place some of the mentioned buildings are located a map of the area is included (figure 19).

Figure 19 Map of central area of Kävlinge

Next, the relevant data from the three interviews are presented and analysed based on the theoretical background followed by the conclusion of the thesis where the research questions are being answered.

Interview 1

The first interviewee is a 55-year-old female who has lived in Kävlinge for all of her life. Today she lives in the vicinity of the place that is being researched but has also lived in the west and eastern part of the town. She works at a small company for 30 years within the place of research but expresses memories from when she was a little girl and rode her tricycle at the company. The company stems back about 80 years when her grandfather and later her father ran the business. It seemed pretty clear to me that she had a strong relation to the place, so when asked if she has a strong relation to the place she replies that she has a very strong relation. The theoretical framework of this thesis suggests that previous experiences contribute to place attachment (Najafi & Shariff, 2011, Wilkie & Roberson, 2012). Since she has spent time around this building since she was a small child and worked at the same place for so many years this suggests that her sense of place

should presumably be high, something that she implies when asked about the connection to the place. This is further enforced by the fact that she has always lived in Kävlinge.

While browsing through the photographs it is very clear that she has a lot of memories from the place. One of the first that comes up is when she as a little girl went to the combined library and gymnastics building (figure 2). Another long term memory is from when the train bridge was being rebuilt, a spot that she passes at least two times a day (figure 3). The fact that she still passes this place regularly and thus creates new memories through the activity of walking suggests that the sense of place remains high.

When seeing a picture of a closed supermarket she says that it is sad that there is just an empty building nowadays, she thought that it was lovely with a supermarket so centrally located and expresses sadness that it looks the way it does today (figure 4). She tells me memories from when the supermarket shared hallways with a bank when she was a little girl. This indicates that she has created a sense of place during her childhood and up until the supermarket closed down, this sense of place has since lowered which results in sadness. As said in the theoretical background, sense of place may be affected by changes in land use, in this example, the change is from a large grocery store to nothing but an empty hall (see Wilkie & Roberson 2012).

The small square within the place has pretty recently been remodelled and she is very positive towards this transformation, it has become fresher and the child artwork is a fun attribute where kids often climb (figure 5). Also, the ground fountain is considerably better than it was before. At the same place, there is a new restaurant that she thinks is beautiful, and it is nice with the open-air café (figure 6). This place is very close to her company, and she seems happy for the kids that will have somewhere to play. The statement of the right to the city stressed the need for adventure and play (Lefebvre, 1996), and sense of place is higher in settings where people want to spend more time (Najafi & Shariff, 2011)

In the next photographs pictures of the main shopping street start to appear, where she has many memories from old electronic- and TV-stores and the people that worked there which she referred to as colleagues to her father and grandfather (figure 7 & figure 8). The fact that she used the word colleagues rather than rivals suggests that there used to be a strong friendly communion of shop owners. She also remembers when there were clothing stores, a meat store, a flower shop as well as a child clothing store on the street as well as her own company. When looking at the picture of the seating area by the

railway bridge she tells me that she was very engaged in the grand opening of the street after the place had been redone 20 years ago and points at a newspaper article she has on the wall with majorette girls dancing on the street (figure 9). The festivities on that day seemed to transform the street into a space for play, one of the social needs in the city according to Lefebvre (1996). As well as activities that enhance sense of place according to Najafi & Shariff (2011) and Wilkie & Roberson (2012).

When seeing the picture of the new building in traditional architecture she says that it has become a nice view, and it is pleasant that the lower floor is for commerce and not for living (figure 10). However, she would like to see more positive leasing, right now there is a funeral company and an insurance company. She thinks that the building itself is aesthetically pleasing but would like other kinds of activities within the premises. People that need to use these services are most likely in grief, angry or hurt, giving the street a negative vibe which may lower the sense of place, not only for her but for anyone interacting with the place. It may well be that the decision-makers are driven by commercial motives that affect the informant's sense of place (see Kamalipour et al 2012). Anyone that is able to pay the rent of the premises is allowed to have their business there, even if the inhabitants would prefer other renters.

Next, there is an image where the newly built high-rise building is on the right side of the road and small villas on the left side of the road and she expresses that the left-hand side is looking good and that the people living there take good care of the buildings (figure 11). This is the old image of Kävlinge according to her, a view that she sees every day and she remembers when one of the buildings was a flower shop back in the days. This is probably a view that has grown into a strong sense of place with her during her lifetime, and she seems very glad that the buildings are being taken care of and are not decaying like the closed supermarket.

In the next image, she sees a sky crane further down the street and says that it is exciting what new is to come and that it surely turns out well (figure 12). On this specific plot, there has been a petrol station and an auto repair shop which has been a pretty run-down place for a couple of years, but this has recently been demolished and they are now constructing senior apartments at the location. It seems that she highly values when the place is being taken care of, it's better that the land use and landscape changes than to let older buildings degrade through time.

The last picture is depicting the new high-rise modernist building on Kvarngatan (figure 13). She says that it is actually quite nice, but it does not really fit into the environment. It is a nice thing that there are apartments, but that it is different. She thinks this might be a matter of habit however and something that you would get used to. When she says that it is different and that it doesn't really fit in it suggests that the spirit of place is changing. She does say however that it is a matter of habit, which may be true, when developing new memories of this place you will probably get used to it even if you don't think it fits in today when it's brand new. She also mentions that it is nice that there are apartments, so even if she doesn't like the form, she likes the function, just like the modernist ideas (see Rowe 2011).

When asked which of the newly built buildings she prefers she says that aesthetically she prefers the building with traditional architecture, but she dislikes that there are no balconies on that building, something that can be found in the modernist building. She continues to say that even if the facade of the traditional building appeal to her more she is still positive towards it, and it is good that there is an underground parking garage. Once again she compliments the different functions of the building, even if these functions just apply to the residents living there and their guests.

I then asked her if the building changed the place character, and she thought that the high-rise building changed it, but not necessarily in a negative way. The traditional building also changed the place character compared to the empty plot that was left after the burned down building from before, a good change of character however since the entrance to the street has become more beautiful. She repeats that the traditional building fits better with the type of architecture that is found within the place. Even though the spirit of place has changed with both buildings, she is very positive about it, it might be because even though she doesn't really identify with the architecture, it makes the place come alive again after years of decline on certain plots. These buildings are a symbol of the revival of the once thriving town core.

I ask if she feels that she can have a say in the matter regarding Kävlinge's development in the townscape. She says no, but that on the other hand, she is not the type of person who usually gets in touch with the municipality when she has complaints. But she has never felt that they listen to the inhabitants and that it is usually architects that leave suggestions and the municipal real estate company or the politicians that decide the final outcome. They usually exhibit future projects at annual fairs in the town where they

might listen to the people, but she's not sure if this is regarded in the final outcome. This implies that the production of space is not equal according to her, there are some ways to influence by talking to the politicians directly at certain events but that these suggestions often get dismissed. In other words, representation of space by planners and politicians have more power than the representational space of the citizens. If space is a social product as suggested by Lefebvre, then the outcome is not given by its nature and is something that could change. But the informant believes that economic interests often trump public interests.

The main points of this conversation are that she really seems to have a high emotional attachment to the place where her family-run company is. She talks vividly about different memories while looking at the different photographs, many of which have to do with childhood or memories from different stores, activities or people. She likes the fact that the place is growing and doesn't really mind the high-rise building even if it doesn't fit in. She believes that planners usually don't consider the citizens' wishes.

Interview 2

The second interviewee is also a female, 44 years of age with a higher academic background. She is born and raised in Kävlinge except for a brief stay in Switzerland and has lived in various other places both abroad and in different cities in Sweden.

During her childhood she did not like Kävlinge at all, her experience was that it was a very narrow-minded place with much racism, and it was difficult to be different and stand out and you'd had to adjust. This feeling has changed however in her adulthood and she has started to like the small-town atmosphere. She describes the place as a micro-cosmos where seemingly insignificant positions in society actually have significant roles within the community, something that is not as apparent in bigger cities.

I ask her if there is something today that she dislikes about Kävlinge and she immediately replies the new ugly buildings with a laugh. She continues by saying that they are very insensitive and that she is not content with how the townscape has changed recently. The town was very beautiful once but these new buildings are not considering the previous architecture. She says that she understands that there is a need for new housing but it is done with no sensitivity and it is sad that they have been demolishing some of the beautiful turn-of-the-century buildings to create new buildings, referring to

some older building projects. She seems very aware of how architecture and demolitions of older buildings may affect the landscape and seem upset about the new buildings in Kävlinge.

She says that there are however some positive areas where they are preserving the area well, for example, Folkets Park, a large green space down by the stream with a long history. She also dislikes how many of the shops are forced to flee to the nearby shopping malls and that her mother used to run a beauty salon in Kävlinge at that there used to be a strong sense of community amongst the storekeepers.

After showing her the map of my specific area of research she tells me that she passes the place often on her way to the train station. I ask if she has any specific memories from the place and she tells me that she has fond memories from the library where she used to go after school to read, the electronic store that used to help her parents and that she used to take piano lessons in one of the streets. She also expresses sadness that the bookstore on Mårtensgatan has been closed down, she used to go there on Christmas Eve to buy last-minute presents and her daughter's first music books were bought there. She agrees when I ask if she has a strong connection to the place. However, besides these specific shops she doesn't feel quite at home, she feels that she belongs more to other places like Malmö. The fact that she felt like an outsider during her childhood might have affected her sense of place, instead of having an sense of place generally in this area or in Kävlinge as a whole, she might have developed sense of place inside those shops she enjoyed to spend time both as a child and as an adult.

Now I start to show my photographs of the place and ask her to talk about them, if there are any buildings that she likes or if she has any specific memories from a certain picture. She repeats that the library has been an important place, even for her daughter nowadays (figure 2). She also says that it is positive that they have built something on the plot with the traditional building, but that it is ugly, and it is depressive that a funeral company and an insurance company is hiring the premises (figure 10). Even though she doesn't like the architecture she is glad that they have built something on the empty plot, it seems that it is better that the plot is ugly but being used, than to just be an empty plot.

She continues by saying it is nice with a local bicycle shop that has been around for ages, she usually goes there if something needs to be fixed because it is an important central shop (figure 14). She thinks that the supermarket is ugly but that she has a strong connection with the people living there, and is glad that they are not exchanging the staff

too much (figure 15). The roundabout by the supermarket is also ugly, but she has learned to appreciate the small-town humour with the Christmas goats, referring to the spruce spray goats that the municipality puts out every year, but that someone changes the positions to make it look that they are mating. Overall the place is ugly but very friendly; it is a place for social interactions and meetings. Sense of place seems to have evolved through a seemingly childish prank that is recurrent into something charming and typical of a small town. As been mentioned in the theoretical background, sense of place is the result of interaction between humans and places (see Najafi & Shariff, 2011). It is clear that the interviewee values the social interactions in this place and that there is a high level of sense of place despite the ugliness of the place. The value of social interactions is further confirmed when she sees the picture of the deserted supermarket. She says that it is sad that it is empty, and it served a clear function as a passageway and a meeting point for many people (figure 4).

Then a picture of the new high rise modernist building came up, the interviewee responds with that it is a horrible building, it looks like it is made out of Lego (figure 16). She is happy for the people living there however, it could be a fantastic place to live and the nicest apartment they know and she can understand that, but she doesn't agree at all. Generally, she likes buildings that try to break the rules of the cityscape, something that is new and edgy, but this building is nothing like that. She says that a good example of a building that stands out in a good way is the building "La Setas" in Sevilla, a large building that looks like a giant mushroom. In this case, it seems that it is not a problem that a building stands out in the landscape, but it cannot be a standardized placeless building. She seems to favour local distinctiveness (See Brook 2000 in the theoretical background), where standard planning is condemned, and uniqueness is making a positive contribution to the spirit of place.

When seeing a picture of a wall pattern with a metal bird statue she says that even though she doesn't personally like it, she appreciates the artistic effort (figure 17). She says that a town should not be uniform or homogenous, there should be opposing expressions that you don't necessarily like, and it would be very agonizing if everything were thought-out, unitary or follow a strict template. This confirms the notion that attributes in the landscape may be out of character if they are not faceless and standardized and that culture that is created for mass values is something that contributes to placelessness (Brook 2000, Cross 2011).

Next, there are some photographs from around the newly renovated square, and it is a similar story here, she tells me that she is not very fond of the aesthetics but that she can appreciate it because of the people that can use it (figure 5 & 6). Attached to the square there is an employment office as well as a centre for immigrants to learn Swedish and it's positive that the people using these facilities have a place that radiates hope and gives signals that the society is investing in them through the place. She says that by investing in the place, they are also investing in the people who interact with the place. Further back in time there used to be two buildings by this square, the interviewee tells me that it was a very beautiful house that she often mourn their disappearance and that her mother was one of the protesters opposing the demolition. The other house was a small brick house with a tobacco shop that served as an important place for many citizens. The decision-makers did go through with the demolitions despite the protests, once again a clear example of when the space of the planners controls the space of the citizens, resulting in grief and a sense of loss amongst some.

Next is the corner building when you walk from the square up to Mårtensgatan, the informant tells me about a time when that building used to be a shop for paint and art material (Figure 18). She often painted at a young age and the shop keeper was always very eager to show her his art books and that she really liked to spend time there. She is sad that they replaced the original windows and that it now resembles empty diastemas. Here the sense of place is created through past experiences during her childhood (see Najafi & Shariff, 2011 and Wilkie and Roberson 2012). She doesn't like the new big windows that they have installed, something that might have weakened the sense of place by changing the spirit of place.

Another place with clear memories is found in a later picture at Kvarngatan, in that building the informant bought her first dress with her own money, a white dress with pink dots (figure 12). She has noticed that the building has a loading dock in the back and is often curious about what operation used to be in that building, probably some sort of industry back in the day. Sadly, the building nowadays seems a little forgotten and run-down. Another place where she has developed a sense of place from a young age, in this example the degradation of the building is creating a loss of sense of place, rather than a more conscious transformation in the structure.

Lastly, a full picture of the modernist high-rise appears, the informant expresses that it is a monstrous tentacle that stretches up in the sky (figure 13). She wishes that she

could listen to the negotiations when this was being planned. What logic is behind and what compromises have been made in the creation of this building. She thinks that there has been no consideration for the aesthetics and the importance that aesthetics may have, not only for the town's expression but also for the town's communion. The municipality is building in segregation and class differences in the aesthetics and the architecture, and there has been no consideration about this. When asked which of the buildings she thinks changes the place character she answers the high-rise building. But even though she doesn't think that the new more traditional building looks very nice either she says that she appreciates the effort to at least try to build something that fits better in the environment, given the economic pre-conditions. It seems apparent that the interviewee can't identify with either of the two buildings, even if she thinks that the traditional building fits better into the environment. It is possible that she doesn't identify with the place overall because she used to feel that she didn't belong during her childhood. This could be an explanation of why she doesn't like the traditional building even though she thinks it fits with the place character more than the modernist building.

I continue to ask her if she as a citizen would like to be able to have more influence in bigger building projects like this. She replies that it depends on who you build for, as a privileged middle class with a large villa it would be strange if she had influence just because of her aesthetic preferences. They should build for the people that really need it and those people should have the opportunity to speak their minds about it. But on the other hand, there could be a point to reflect over the aesthetics and that you don't have to build in class differences into the architecture. There are probably competent people that can balance these different issues, but she thinks in many cases the constructors want to build with the cheapest possible material to gain a maximum amount of profit. And there is something about that that is as unrelenting as middle-class people that starts to meddle in how the cityscape should look like. She says that she believes that economic interests often trump the wishes of the citizens but at the same time say that she is not informed well enough to give a good answer about that issue. Even though she doesn't understand the processes very well she seems to believe that decision-makers favour economic interests over public interests, thus representation of space dominates the representational space. As Harvey (2000) states, financiers and developers are investing capital to gain profits, shaping our landscapes through speculations in rates of return. She personally doesn't want a right to the city as a privileged woman but believes that the people that need it the most should have the right, the less privileged classes of society.

When asked if she thinks that these buildings are causing a lower connection to the place she says that it does for her, she becomes more architectonic alienated by these buildings. This is probably due to her age she continues, newer generations that grow up with these buildings will create memories with these buildings in place and should not necessarily feel the same. This is a clear example of how sense of place might be influenced by changing the nature of the place, suggested by Najafi & Shariff (2011), and also how an inauthentic attitude towards place creates a loss in the sense of place, as suggested by Relph (1976) and Cross (2011).

If she could decide what to build in these places instead she would choose a green space, a green central meeting point. She says that the contemporary small green spaces are too divided and there is a need for a green area in central Kävlinge. Once again she seems to favour places that offer social interactions and activities, rather than focusing on the aesthetics. This suggests that this is important in creating a sense of place (Najafi & Shariff 2011, Wilkie & Roberson 2012). This would turn the street into a place for the community to meet other people instead of making it a dull place (see Jacobs 1961).

To summarize the informant felt like an outsider during her childhood but had fond memories from specific premises in the area, especially places of social interaction. She also seems to value places that are important to her daughter. She had trouble identifying with both of the buildings, regardless of the architectural style, but it was clear that the modernist building was worse. She doesn't want any influence in planning issues because she feels that she doesn't need it, instead the right to influence should go to less privileged that are in more need.

Interview 3

The third interviewee is a man, 84 years old who lives in an apartment down by the stream in Kävlinge. He is not born in Kävlinge, in fact, he did not like Kävlinge at all while growing up in Lund, a city close-by. He sometime took his bicycle to Kävlinge to visit friends but thought that it stank horribly from the different industries that was located in Kävlinge back then, like the slaughterhouse and the leather factory. He has been working as chief of staff and economic manager at most of the jobs he have had, and moved around a lot depending on where he have worked, for example Copenhagen, Eslöv, Malmö and Helsingborg. He has now lived in Kävlinge since the 1970s and worked at different industries in the town, the main reason for living here was the job opportunities. When it

was time to retire he and his wife was contemplating on moving back to the hometown of Lund, but they did not have any social relations left there, something that they now had in Kävlinge. At the same time they also got the opportunity to buy a newly built apartment down by the stream in a lush environment. Nowadays he is active in the pensioner's association in Kävlinge as well as in Lions, he also does some work as an accountant for the municipality.

His view on all the new building projects is very positive, Kävlinge is in a good geographical spot and population growth is part of the future. One thing he dislikes about Kävlinge is that there is a low cultural exchange, something that he believes is because of Kävlinge's industrial past. He also disliked when they built Center Syd back in the day, a large shopping mall in the neighbouring town of Löddeköpinge. This was something that negatively affected the small entrepreneurs that used to be a big thing in Kävlinge, and it also affected people without cars that could not get to the big mall. He says that he likes that the town has low traffic and it is easy to take the bike to nearby towns and enjoy the beautiful surroundings.

What would be expected from this information is that his sense of place should be pretty low. Not only is he not born and raised in the town but he really disliked it while growing up. Even though he said that he would never move there, job opportunities were an enough pull factor for him to settle in the town and he is now active in local organizations as well as some work for the municipality. When considering on moving back to Lund social relations and a newly built apartment made him stay after his retirement, he also likes the low traffic and beautiful surroundings outside of Kävlinge, these aspects seems to enhance his sense of place. He sees population growth as something positive, which is to be expected since he is a municipal accountant and population growth normally means economic growth.

I start to show him the photographs and he quickly browse through the material, he says that the traditional building has turned up good, the place looked miserable since the pizza place burned up (figure 10). When seeing a picture of the modernist high-rise he says that it is a shame that they have put those boxes on the outside, referring to the balconies, but the building gives a big city vibe (figure 13). Because the informant has lived in various big cities he might be able to identify with the high-rise building, even though he likes the aesthetics of the traditional building more.

He continues to browse through the pages and says that Kävlinge used to be well equipped with different shops, like men's clothing stores and shoe shops, now nothing of that is left which is a shame. Mårtensgatan used to be a commercial centre with grocery stores and a milk shop, they are gone since way back, it is a natural development because of large corporations, you can't survive nowadays if your business is too small. But he continues to add that despite this he very much enjoys living in Kävlinge, the stream is very beautiful, a great asset for Kävlinge. This is the second time he mentions the disappearance of different shops in central Kävlinge in a negative way, he seems to favour small businesses over large businesses. He is happy about the stream, the green environment where his home is located.

He then shifts focus from Kävlinge to Lund, and says that it is a shame that they are building a tram network there; it is crazy to build such a thing in such an old city. They should have used electric buses, it would have been cheaper. He says that you should not start to cut down trees and put down railway in the middle of the street in a city like that, and the traffic will probably get worse with the trams in the way. The fact that he rather quickly browsed through the photographs of Kävlinge with few mentions to then change the subject to Lund suggests that he has a low attachment to the photos but a strong attachment to his hometown. He also seems more concerned over transformations in his birthplace than his new town. The fact that he has no positive memories of Kävlinge from his childhood and that he has been working as an economics manager for large parts of his life may suggest that he has an inauthentic viewpoint about Kävlinge. Because of the lack of sense of place and the disregard of symbolic importance to identities he is glad the town is growing regardless of the architectural outcome (see Relph 1976).

A bit later in the interview he states that it is sad that so many industries in Kävlinge has closed, like the large slaughterhouse, the leather factory and the potato factory. He says that a large industry with 400-500 employees would mean the golden ages for Kävlinge Municipality. Even though the informant has bad memories from the stinking industries in Kävlinge from his childhood, he would like a large industry in Kävlinge, referring to the economy of the municipality. This implies that he emphasises quantitative values rather than qualitative values, regarding Kävlinge as a location rather than a place, with a strong focus on abstract and economic issues instead of individuals and the community values (see Relph, 1976).

When asked which of the newly built buildings he personally prefers he tells me that the traditional building blends in better with the environment. It follows the characteristics of Kävlinge and it is a better height. He then tells me that he used to dislike the 5-story buildings that they built in the row-house area of Rinnebäck in Kävlinge, but that he now have get used to it years later. I asked him if he thinks he will get used to the high-rise in central Kävlinge and he replies yes, in a few years, it looks kind of nice from far away right now. So even though the building changes the spirit of place negatively right now, the informant suggests that the change is a matter of habit, something that will be accustomed in time.

He then continues to add that Kävlinge needs to be densified, and we cannot build on our farmlands if we want to survive. Later when asked what he thinks should be done on these two plots if he could decide he replies that he would like these kind of buildings, because we need housing. There is already a square nearby that has cost a lot of money which is not used so the only thing we need is housing. This is in contrary to the two other informants who said that the square are being used, mainly by children and by immigrants. This further strengthens the notion that the informant views Kävlinge as a location rather than place, emphasising the importance of growth over spaces that offers activities and social interaction.

I continue to ask him if he feels that he as a citizen feels like he can influence what happens on plots like these. He says that you need to engage politically, but it takes a lot of time, so much time that people generally lose interest before the decision is finally made. He continues by adding that economy often steers the outcome, so it is difficult to influence what is happening. He refers back to the tram in Lund again and that many people have protested against it without success. But in the end you'll get used to it, what you think is awful today you might think is kind of pleasant after a few years, the most important thing is that it functions. So the informants view is that it is possible to influence the production of space, but it is time-consuming and takes a lot of effort, and economic forces often trump requests from the public, and he once again says that you will get used to changes as long as it functions.

We end our conversation with some talk about the interviewee's apartment. He likes that there is a glazed-in balcony, something that the high-rise building doesn't have, and he appreciates that the architect had the previous industry in mind that was on this plot. There used to be a weaving-industry with very high windows and the architect has

considered this when drawing the apartments by giving the buildings tall windows that looks like the old industry buildings. This is a clear example from when the architect has used the former landscape as a narrative with a coherent story (see Brook, 2000). By using the same type of windows in the new apartments as the old weaving industry buildings, the architect have tried to connect the contemporary landscape to its history.

Overall the informant didn't seem to have any profound memories from Kävlinge and barely reacted to the photographs shown to him. But he likes to live in Kävlinge and seemed glad to be a part of his associations and part-time job at the municipality. He favours social interactions and likes the natural environments in the area, changes and growth in the built area were regarded as positive and he expressed a need for densification at the town core.

Conclusion

This thesis has aimed to explore people's perception of a small town that undergoes physical changes in the townscape. This has been done by interviewing citizens and using a photo-elicitation method in order to answer the research questions:

1. What factors in central Kävlinge is creating a strong sense of place?

The answer to the first question, in our specific case, is that rather than aesthetical attributes like architecture, sense of place is created through social interactions and activities, many of which are created during childhood. Sense of place may also be negatively affected by a low sense of belonging, creating a fragmented place attachment into specific points of interest rather than a general sense of place. Moving here in late adulthood seems to give a lower sense of place to the place overall, but still a high sense of place to the home and its surroundings.

1. Do new modernist and traditional architecture affect citizens of Kävlinge's sense of place or spirit of place? Is there any difference in how architecture affects the citizens?

In this case, stand-alone buildings do not seem to affect the sense of place, at least not in two of the three informants. This could be due to the fact that the plots have been empty and unused for many years and might be different if actual buildings were demolished and replaced. One interviewee did feel more architectonic alienated by both buildings and less connected to the place but suggested that newer generations should be able to create a stronger attachment to them. Two of the interviewees mourned and were active in protests regarding demolition of other buildings within this place that happened further back in time, suggesting that demolition is worse than construction on empty plots. The modernist building seems to change the spirit of place since it is almost double the height of any existing building in the whole town and in an unusual architectural style. But the change of spirit of place is not necessarily negative, and all informants said that you could get used to it even if you do not like it.

2. *Do the citizens feel that they have power to influence the decisions in the production of space?*

The interviewees all felt that they had little or no influence on the decision-making processes in the production of space. They were generally poorly informed of how they could be a part of the processes except for the last interviewee who had closer ties to the decision-makers of the municipality; his perception was that it took too much effort and time to be worth it. One of the other interviewees suggested that she didn't want any influence; the power to influence should instead go to the people that need it.

Comments and future research

Theory has suggested that modernist architecture may affect people's sense of place since it may be difficult for people to identify with the aesthetics and that the structures fail to consider the unique traits of the place. This research found no clear evidence of this, this could have several explanations. First of all, one stand-alone building might not be enough to clearly affect people's attachment to place, there might need to be multiple buildings that together form a homogenous landscape to affect the sense of place. Second, the plot that this building is built on has formerly been a quite degraded parking lot for many years and before that a petrol station. Citizens are presumably happy that something finally has been built, even if they don't really identify with the aesthetics the building might be a symbol of renewal and development. The case might be different if an older building were to be demolished and replaced with the high-rise structure; this was the case with the protests near the square, mentioned by two of the interviewees. This would be further enhanced if it used to be a place where people had developed a lot of memories, like a place that encourages social interaction and activities, mentioned by Najafi & Shariff, (2011). This also shows that not everyone agrees with movements like the architectural uprising who condemns all modernist buildings, even when there is no demolition involved.

Buildings could be built both for identification and orientation (see Norberg-Schulz 1980), and even if some might not be able to identify with the new modernist high-rise it could be used for orientation. By placing a tall structure right in the core of the town it is easy to see from far away what direction the town centre is. This is, of course something that is more useful for people that are not familiar with the place, such as visitors or people that recently moved in. It is, however, failing to contribute to the spirit of place, since it can be seen from far away it affects a very large area, changing the skyline of the town. So it should be in the planners' interest to construct a structure that fits better in the environment.

There are several ways to build upon this research. As mentioned in the methodology section it would be ideal to include more diversity among the informants, people with different socio-economic and ethnic background might have a different view than white privileged citizens. Future research could explore if there are any differences and how to tackle the issues. The same goes for different age groups if there are any

different viewpoints depending on the age of the citizen. The lack of quantity and lack of heterogeneity has been this project's biggest disadvantage.

To gain a more general understanding of how citizens perceive these kinds of transformations future research could include a questionnaire that is sent out to a larger sample of the population. This could be a better way to guide planners of small towns since more people are included and it's easier to generalize. It is however more difficult to answer more deep wonderings like why each individual feels a certain way about certain issues and topics that might be important for the citizens to have a chance to be missed. It is therefore a good idea to triangulate the data with qualitative methods, for instance in-depth interviews with a sample of the population. The results of this thesis may act as a foundation for future questionnaire item design since it has revealed different themes that citizens deem important.

Further research regarding the production of space could involve interviews with citizens who actively struggle to produce space in different ways. Since the informants in this thesis didn't have much experience regarding these issues they were poorly informed. One informant mentioned that she would like less privileged to have the power to influence. These people with lower socioeconomic backgrounds may have a lower ability to spend the time and effort needed to fight the economic and political forces behind planning decisions. Research could also focus on the actual processes involved in planning, how strong are the economic forces and how do these materialize in the landscape? Are the creative processes of the architects inhibited by abstract economic motives? And lastly, how can we make people feel more involved in the creation of their surroundings? Historic events like the ones in 1850s Paris or in the 1940s US (see Harvey, 2008) profoundly changed the landscapes which was devastating to the less privileged in society and it is important that we do what we can to make sure this doesn't happen again.

Reference list

- Andersson, M. (2009). Politik och stadsbyggande : Modernismen och byggnadslagstiftningen. *Statsvetenskapliga institutionen, Stockholms universitet.*
- Arefi, M. (1999). Non-place and placelessness as narratives of loss: Rethinking the notion of place. *Journal of Urban Design*, 179-193.
- Arkitekturupproret. *About (English)*. Accessed from Arkitekturupproret: <http://www.arkitekturupproret.se/om-au/about-english/> 2019-12-05
- Brook, I. (2000). *Can 'spirit of place' be a guide to ethical building*. New York: Routledge.
- Bryman, A. (2012). *Social Research Methods*. New York: Oxford University Press.
- Cresswell, T. (2014). *Place - an introduction*. Hoboken: Wiley-Blackwell.
- Cross, J. (2001). What is a Sense of Place?
- Denscombe, M. (2010). *The Good Research Guide*. McGraw-Hill Education.
- Ekinsmyth, C., & Shurmer-Smith, P. (2001). Humanistic and Behavioural geography. i P. Shurmer-Smith, *Doing Cultural Geography* (ss. 19-28). London: SAGE Publications Ltd.
- Flowerdew, R., & Martin, D. (2005). *Methods in Human Geography: A Guide for Students Doing a Research Project*. London: Routledge.
- Gregory, D., Johnston, R., Pratt, G., Watts, M., & Whatmore, S. (2009). *The Dictionary Of Human Geography*. Hoboken: Wiley-Blackwell.
- Harper, D. (2002). Talking about pictures: A case for photo elicitation. *Visual Studies*, 17:1, 13-26.
- Harvey, D. (2000). *Spaces of Hope*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Harvey, D. (2008). The Right To The City. *New Left Review*, 53, 23-40.
- Hubbard, P. (2005). Space / Place. i D. Atkinson, *Cultural Geography : A Critical Dictionary of Key Ideas* . London: EBSCO Publishing.
- Jacobs, J. (1961). *The death and life of great American cities*. New York: Random House.

- Kamalipour, H., Jeddi Yeganeh, A., & Alalhesabi, M. (2012). Predictors of Place Attachment in Urban Residential Environments: A Residential Complex Case Study. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 459-467.
- Kavlinge.se. Accessed from Historia:
<https://www.kavlinge.se/kommunochpolitik/kommunfakta/historia.4.733c4d9113d1efc66f189d.html> 2019-12-16
- Lefebvre, H. (1991). *The Production of Space*. Hoboken: Wiley-Blackwell.
- Lefebvre, H. (1996). *Writings on cities*. Cambridge: Blackwell Publishers.
- Najafi, M., & Shariff, M. (2011). The concept of place and sense of place in architectural studies. *World Academy of Science, Engineering and Technology*, 1100-1106.
- Norberg-Schulz, C. (1980). *Genius loci: Towards a phenomenology of architecture*. New York: Rizzoli.
- Relph, E. (1976). *Place And Placelessness*. London: Pion.
- Reynolds, M. (1962). Little boxes [Inspelat av M. Reynolds]. New York.
- Rowe, H. A. (2011). The Rise and Fall of Modernist Architecture. *Inquiries Journal/Student Pulse*.
- Salim, F. N. (2011). *The Impact of Globalisation on Architecture and Architectural Ethics*. Auckland: The University of Auckland.
- Shamai, S., & Ilatov, Z. (2005). Measuring Sense of Place: Methodological Aspects. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 467-476.
- Shurmer-Smith, P. (2001). Marx and After. i P. Shurmer-Smith, *Doing Cultural Geography* (ss. 29-40). London: SAGE Publications Ltd.
- Trafikverket.se. Accessed from Lommabanan, Kävlinge-Arlöv, utbyggnad för persontrafik: <https://www.trafikverket.se/nara-dig/skane/vi-bygger-och-forbattrar/Lommabanan/> 2019-12-10
- Tuan, Y.-F. (1974). *Topophilia: a study of environmental perception, attitudes, and values*. Englewood Cliffs, N.J: Prentice-Hall.
- Tuan, Y.-F. (1976). Humanistic Geography. *Annals of the Association of American Geographers*, vol. 66, no. 2, 266-276.

Wilkie, R., & Roberson, G. F. (2012). Attachment to Place. i J. P. Stoltman, *21st Century Geography: A Reference Handbook* (ss. 135-148). Thousand Oaks: SAGE Publications, inc.

Appendix

APPENDIX A: INTERVIEW GUIDE

Interview guide

Theme 1: Personal connection to Kävlinge

- How long have you lived in Kävlinge?
- Where in Kävlinge do you live?
- What relation do you have to this place?
- How often do you pass this place?
- What relation do you have to these photographs?

Theme 2: The changing landscape

- What type of building do you think is typical for Kävlinge?
- Which of these buildings do you prefer?
- Do you think these building changes the place character?

Theme 3: Production of space

- Do you feel that you as a citizen have any influence in the transformation of the town?

APPENDIX B: PHOTOGRAPHS

Note that some parts of the interviews are censored to keep the informants anonymous. Information where the interviewees tell what address they live on or work on are censored in this section. The interviews were done in Swedish since this is the language of the informants.

Interview 1

Så då kan vi börja, tänkte först fråga ålder på dig?

- Jag är 55 år fyllda nu

Hur länge har du bott i Kävlinge?

- Sen födseln

Mm hela livet?

- Ja

Och var i Kävlinge bor du?

- Jag bor på [censored], centralt här i Kävlinge

Hur du bott på några andra platser?

- Ja, född på eh vallmovägen på vägen mot Löddeköpinge uppe vid vattentornet, där är jag född uppe. Och sen så har jag bott ute på Rinbo i ett av dem radhusen och sen är det ner på [censored].

Då har jag jag en karta här undrar om du har någon speciell relation till platsen? Här, ser du var det är någonstans?

- Kvarngatan har vi där så va, eeh ungef. Ja det har jag är ju att jag har mitt företag inom detta rosa område ju, på Mårtensgatan. Det är vad jag har ehm, sen så har man ju... vet jag ju mycket väl vad området är så att säga. Men det största är att jag har min verksamhet här inom det.

Mm, hur länge har du haft den verksamheten?

- Alltså detta är, jag är tredje generationen, så det var min farfar som starta och sen tog min pappa över, och det har legat här sedan 1939. Och jag började ju jobba hemma 1988. Gjorde, har **alltid** älskat att ha vatt här. Enda sedan jag hade min trehjuling här nere. Eh sedan jobbade jag ett antal år på Skånska Banken i Lund, sen började jag hemma 100 procent. Så det har blivit några år här nere.

Då har du en stark relation till den här platsen kan man säga?

- Mycket!

Ja, då har jag en liten dröse med fotografier som jag vill att du tittar på, så finns det något speciellt fotografi du känner en stark koppling till eller som tilltalar dig på något extra vis. Du kan välja hur många du vill men du behöver inte välja någon heller om du inte känner. Jag kan säga att alla är från detta rosa området (pekar på kartan).

- Ja om jag börjar med ettan så är det ju, går jag ju förbi varje dag ju, gick jag som liten flicka med gymnastik och bibliotek och så är det ju. Och därav tvåan är ju också stark för mig för den vyn har jag ju från mitt hus där jag bor. Och går under bron minst två gånger om dagen och det är ju samma med trean, har ju varit med från den gamla bron till denna bron blev av när vi fick, hade under en viss tid ett (skratt) trafikljus i kävlinge, det var ju stort.
- Och sen fyran [censored] har från att det brann ner det förra huset som var där och att detta fina infarten som det blir här, så att det blir ju ju också starkt ju.

Mm

- Eh bild sex är ju, har jag ju väldiga minnen av huset som låg där innan redan som flicka dessa två här. Eh och sen att där va eh, ja där har ju bland annat varit restaurang och jag ser väldigt framför mig när jag, från vårt badrumsfönster såg jag ju när det andra huset brann ner. Nummer sex där.
- Sju kan jag inte säga att jag har så mycket av dem där, det är ju, det enda, jag ser ju det gamla också framför mig liksom och allt det här det pratas ju hur detta huset har utvecklats eller med balkongerna och dess färger. Det är nog mest det jag har tankar om där.
- Nio och tio ligger ju en varmt om hjärtat , med Thures Sport det har ju liksom alltid funnits där i ena, eller det är ju nummer 10, de bor ju i nian föräldrarna. Men det är ju något som alltid har funnits här för en ju, 10an där.
- Inget speciellt med 11 och 12, inte 13 heller. 14 har jag ingenting mer än att det liksom alltid har funnits här och det fina korsvirkeshuset byggdes men jag har inga speciella så till det.
- Ja och 16 det är, ser man ju varje dag (fniss). Och det skrivs om dem på Facebook ju

Ja, själva bockarna då eller?

- Ja precis, och ägget när det det är där till påsken och så.
- Din bild nummer 20 är ju att man tycker att det är lite tråkigt att där är tomt numera , man tänker på så härligt det var med konsum och allt vad där va efter, nu kommer jag inte ihåg vad dem hette.

Matrebellen?

- Ja precis, stämmer. Och sen var där väl en till va? Efter ma.. hem.. ja. Det saknar jag ju väldigt kan jag säga, det tyckte jag var trevligt med en till matbutik centralt.

Ja

- Ja det har du ju på 21an också, det är ju beklagligt att det ser ut så idag där, med det. Med ingången till hela Konsum och det, och djuraffären där. Det jag har minne av där är absolut inte djuraffären för jag har inga djur, men när där var bank, sparbanken var där, då var man ju liten flicka.
- 22 och 23, inget så. Det är en vacker vy faktiskt, eller en positiv vy ifrån mitt köksfönster att 23an ser jag ju som att det är liv och rörelse uppe i himmeln så att säga ju.
- Sen kan jag ju tycka att 24an är lite beklaglig för den är ju något som har varit många år och har sett betydligt vackrare ut i sina dagar. Idag hade jag inte kunnat berätta för dig hur den såg ut när jag ser denna här men för många år sedan var den en väldigt stor grej här i Kävlinge. Men den har ju förfallit tyvärr lite. Det är typ såhär du tänker dig?

Ja! Så att, men du behöver inte kommentera alla om du inte vill, men vill du så får du jättegärna göra det.

- Ja, vad blir det 25 och 26 är inget jag har, på 26an har man ju lite att man ser hur det var förr i tiden så att säga men det har ju blivit betydligt fräschare nu ju. Sen tycker jag ju vårt barnkonstverk har ju blivit en rolig grej och vad jag förstår så klättras det ju mycket där, nummer 27. Och sånt behövs ju och även vår, det nya om jag säger så springvattnet på torget är betydligt bättre än det andra. Och där var jag med mycket kan jag säga dig när husen här för här låg ju Arvidssons Tobak, var ju här och när det skulle försvinna då kämpade vi mycket här i handeln kan jag säga dig.
- Och det är ju en vacker vy nummer 28, härligt men en liten uteservering. Matmakaren där det är bara positivt tycker jag den vyn.
- Eh 29 vet jag inte riktigt vad jag ska säga om, det är också något gammalt, man tänker om Westerssons, där var någon färgaffär och så i den, från andra hållet.
- Nillas Café nummer 30 där har jag såklart starka, för där var ju en radioaffär förr.

[Paus: informantens telefon ringde]

- Ja nummer 30 Nillas Café har ju eh mycket gamla minnen för där var ju, eh Gösta Olsson hade ju radio- och TV-affär som sedan blev Radiobyran och så. Och det var ju, alltså man var ju, det var ju kollegor till pappa ju och min farfar då innan det.

Minns du vilka år ungefär detta var?

- Alltså Gösta var ju, det var ju jättelängesen. Sen var det ju Radiobyran med Sven Löfgren efter där, alltså det hart ju varit enda till, jag skulle nog kunna säga hela mitt liv fram till för en fem,

- kanske fem år sedan eller någonting sånt. Så att eh, ja jag tror någonting sånt för innan här var det ju Café M ju, och dem köpte det av Sven Löfgren som hade Löfgrens El & TV-service .
- Bild 31 är ju, var ju mina tankar längre tillbaka var ju en klädesaffär, eh när jag var, nånting, övre tonåren och lite till tror jag ungefär som man handlade kläder där.. äh jag kanske största delen av när jag var 20 eller någonting sånt. Sen var där det är rivet vid sidan om ett litet hus ju.
 - Och där ser jag nummer 32. Den vyn har ju förändrats verkligen ju.

På vilket sätt har den förändrats?

- Nä men där med huset ju äh. Eh, denna tiden jag kommer ju inte ihåg den tiden men så har ju huset sett ut från början här (

Ja okej, ja intressant

- Då är vi ju i mina trakter här nu. 33an är, den vyn ser jag ju varje dag och det har ju varit klädesaffär så länge jag kan minnas tillbaka men jag vet att Scan hade ju en köttaffär här och så innan. Och samma huset här intill nummer 34 med frisören och Polska Delikatesser, det var ju närmast oss var det ju en blomsteraffär, detta är ju 50 år sedan ju. Och jag kommer inte ihåg affären sidan om för där låg ju sedan en till så där var ju blomsteraffär och där var ju väskaffär. Där har ju varit lite mycket i dem och där var mini-mode barnklädesaffär, mäklare, så i dem två husen har det ju hänt saker varav det sista är ju parkering nu idag ju.
- Bild [censored] är ju min lilla butik ju, eh 2 sekunder.

[Paus kund kommer in]

- Ja som sagt vu har ju legat här sedan 1939 och det har ju verkligen förändrats mycket du ser ju på huset som det såg ut då, då hade dem butiken där i halva och sedan bodde ju min farmor och farfar och pappa och faster här (pekar på teckning på väggen). Och sidan om så var ju inte hus så nära utan där var en parkeringsplats till och sen låg där ett, eh ett sånt här litet hus som vårt också, där det bodde, på min tid bodde där en farbror, med trädgård och allt vanligt sånt hus. Och sen var där ju två hus till längre ner. Varav det nedersta revs rätt så. Nu vet jag inte när det revs, så detta har ju verkligen, ja det skulle jag ju kunna berätta och visa höll jag på att säga hur mycket som helst ju.
- Eh och bild 36 har ju lite samband, det har vi ju pratat, eller, har ju också hänt en hel del där när vi hade invigning och dom gjorde vid gatan så 1997, då var vi också väldigt engagerade. Där ser du ju på den bilden där de drillflickorna går där ser du de gamla småhusen som låg här istället vid sidan om att det var vanliga hus. (Pekar på en tidningsartikel som finns uppsatt på väggen från invigning av Mårtensgatan). Jag kommer inte riktigt ihåg hur här såg ut innan men det var ju en annan bro då också, det jag sa när det var väldigt speciellt när den byttes ut ju, och vi hade trafikljus, det var inte populärt.
- Eh bild 37 tycker jag har blivit en fin vy. Eh om jag ska vara riktigt ärlig och så är det ju väldigt positivt att där händer något i nedanvåningen och inte bostäder ner så. Rent personligen skulle jag ju vilja se två positivare uthyrningar där om jag ska gå in på den biten. Men det ser trevligt ut och det tycker jag även den bild 38 om man tittar på dem husen på vänster sida där som Linde som bor i det första där, dem håller ju sitt hus något fantastiskt fint ju! Och att Jonas Thuvesson köpte nästa [...]omtanken också gjort det fint och har till lägenheter ju att dem, det har blivit en snygg kant där med, och sen det nybyggda som vi pratade om innan. Det är ju gamla Kävlinge för mig dem två husen här, när det var blomsteraffär och , eh i det andra huset där förr ju. Och det är ju denna vyn jag ser varje dag när jag går hem varje dag.

[Paus kund kommer in]

- Vi fortsätter med bild 39,, Södergatan. Jag tycker ju då det första huset dem har ju ett fint tak, det har dem gjort vid men den vyn skulle jag gärna vilja att det skulle fräschats upp, men det är ju lätt att säga när man... Om det är typ såhär du önskar att ha och där har dem ju som bor sen i nästa hus på hörnan där har ju renoverat det totalt invändigt och börjat uppifrån taket och hela vägen ner på sitt. Och sen är det ju spännande när man ser lyftkranen, vad som hända där skall nu ju, men det blir säkert jättebra det också.
- Ja bild 40 jag tycker egentligen det är trevligt men det har ju lik.. på något vis så tror jag inte riktigt det hundra passar in i det.. miljön

[Paus kund kommer in]

- Bild 40 det är ju något nytt, den vyn ju så att, men det är ju trevligt med lägenheter och så. Det är väl en vanesak men... ja, annorlunda (skrattar).

Vilken av dessa två nybyggda skulle du säga att du föredrar?

- Rent utseendemässigt så föredrar jag ju detta här på Mårtensgatan, men vad jag egentligen tycker om här på höghuset som vi kallar det så är ju att där är balkonger att inte här är det, det kan jag tyckas kännas lite konstigt, eh svår fråga för egentligen var och en på sitt sätt så. Men rent spontant förklädningen på Mårtensgatan-huset tilltalar mig bättre, eh.. ja. Men själva huset i sig det höghuset är jag positiv till och dem har ju med garage i botten det är det ju inte här om man går in på sådana saker.

Tycker du att någon förändrar platsens karaktär?

- Ja det tycker jag ju egentligen det gör (höghuset) men jag är inte negativ och bitter av det så men det förändrar ju det hela så. Här förändrar det ju av att det blir snyggt igen efter att det brann 2006 eller vad det nu var. Men det förändrar ju till det positiva att det blir en snygg infart till vår handelsgata.

Mm ja precis, och den var väl en övergiven parkeringsplats i många år.

- Ja i många år, där låg ju Hydro, så där var man ju och tankade sin moppe (skratt)

Vilken typ av arkitektur tycker du är mest typisk för Kävlinge?

- Det tycker jag ju är dem här, ja om vi säger egentligen bild 37 tycker jag egentligen passar bättre in >här<. Om jag sedan jämför med dem på Kvarngatan dem typen av hus ju.

Känner du att du som medborgare har något att säga till om i Kävlinges utveckling i själva stadsbilden så att säga?

- Rent egentligen nä, inte att säga till om nej. Och jag är nog inte den människan heller att, eh jag kan ju tycka att, men jag är inte den som kan höra av mig till kommunen av si eller så egentligen, rent.. och jag har aldrig känt att dem att dem lyssnar på oss så att säga utan det är ju arkitekter och sånt som ger förslag sen antingen är det KKB som bestämmer vilket det blir eller politikerna så tror jag, jag vet inte, så känner jag.

Finns det en vilja att dem skulle kunna införa något sorts system där medborgarna själva kan få säga till innan de gör stora projekt?

- Jag vet inte, jag tror, alltså jag spontant privat, om jag ser på mig själv, nej. Jag bara kan tänka mig alla viljor och så och hur ska det sluta och vems, nej jag tror inte att... Men sen är de väl på våra marknader och visar grejer och så och tar upp klart lite vad dem gör här och där, men jag tror ändå inte att det är det som är det slutgiltiga. Men kommunen i sig tycker jag är ju, när vi har våra marknader här att dem är och, om jag känner rätt så tycker jag att dem lyssnar iallafall. Sen om det blir ett resultat hur huset ska se ut eller byggnationen allmänt så vet jag inte.

Interview 2

Vad är din ålder?

- Jag är 44.

Du är född och uppvuxen i Kävlinge, men sen har du flyttat runt?

- Ja, jag började skolan i Schweiz, men kom tillbaks hit. Det var en kort visit. Men vi har alltid haft parallellt boende

Så du har haft boende i Kävlinge samtidigt?

- Ja, alltid.

Och sedan flyttade du till Uppsala för en doktorandtjänst?

- Ja, och innan dess har jag flyttat till, har jag bott i Spanien, har bott i Israel, bott i Palestina, ehm.. Malmö, 10 år nästan. Lund. Jag flyttade härifrån när jag var 15, då ville jag bort härifrån. Sen flyttade jag tillbaks till mitt föräldrahem när jag var gravid 2005 och sen, då ska vi se, sen flyttade vi till Lund i ett år, sen till Uppsala 2012, sen hem tillbaks hit till Kävlinge 2015, sen har vi varit här.

Var det något speciellt som fick dig att flytta tillbaka hit?

- Mitt föräldrahem som jag tog över. Så det är platsen, huset.

Finns det något speciellt du gillar med Kävlinge?

- Ehm, ja. Fast det har förändrats det jag gillar. Ehm, jag har överlag ogillat Kävlinge, mycket starkt. Men..

När du var ung?

- När jag var ung. Men jag ser också vad jag uppskattar nu på något vis är nog, eh, liksom att det är ett slags mikrokosmos, Kävlinge. Jag kan uppskatta att människor som har vad man kanske tänker på som obetydliga positioner, egentligen har väldigt betydliga positioner i det här lilla samhället, det kan vara allt från kassörskor på ICA. Att jag liksom lärt mig att bli uppmärksam på det, se vilken betydelsefull roll dem har för väldigt många människor. Ehm och det tycker jag om att se. Då ser man kanske på ett annat sätt här än i storstaden, så det uppskattar jag. Men att växa upp här var inte så kul tycker jag. Det var väldigt trångsynt, särskilt när jag växte upp, väldigt rasistiskt, det var småsint. Alltså, det var min upplevelse då, jag säger inte att det var så men det var så jag upplevde det. Det var svårt att vara lite annorlunda och sticka ut och så där så man fick liksom anpassa sig på ett sätt som var ganska tufft.

Finns det något idag som du ogillar med Kävlinge?

- Ja jag ogillar de fula nya husen som de byggt (skratt). De tycker jag inte är fina, jag tycker att det är väldigt okänsligt. Det var en väldigt vacker by en gång i tiden, ehm, men jag är inte förtjust i hur bybilden förändras. Jag tycker inte att man tar hänsyn till övrig arkitektur, ja. Sen förstår jag ju att man behöver bygga bostäder och så, men jag tycker att man gör det väldigt okänsligt. Och väldigt sorgligt att man rev några av de finaste sekelskifteshusen här borta för det nya pensionärsboendet.
- Men sen tycker jag att det är positivt hur man tar tillvara på Folkets Park tillexempel. Åh ja, man gör väl det bästa man kan med tanke på att de flesta butiker och så får fly till köpcentrum. Min mamma hade själv en, hon hade en skönhetssalong här i Kävlinge, när jag växte upp. Och då var det ett, alltså då var det ett ganska starkt vi-gemenskap mellan affärsinnehavarna och så där.

Var låg den?

- Den låg, gud vad heter den gatan, mellan gamla Coop och det som är Kävlinge Zoo. Jag tror faktiskt det är, eller det är fortfarande en friskvårdsalong.

Ja då har jag en karta att visa, den är lite liten men det är denna platsen som jag valt att fokusera på. Ser du var det är någonstans?

- Ehm har jag dålig syn eller kan man inte läsa vad det står på gatorna? Var är folkets park?

Den är här, vi sitter just nu här. Här är Kvarngatan och Mårtensgatan, här är det nybyggda höghuset och här är höghuset.

- [censored]

Ja okej, yes. Men den här platsen, är det en plats du passerar ofta?

- Ja det gör jag ganska ofta, på väg till tåget.

Har du några speciella minnen därifrån eller någon slags koppling till platsen?

- Ja, ehm. Jag har koppling till. Om vi säger minnen, så är det biblioteket, gamla biblioteket. Där jag var efter skolan för det mesta och satt och läste, gick på högstadiet. Ehm den här gatan (*Mårtensgatan*) där har jag många minnen ehm, tänker på vilka butiker och så som har varit

centrala. Den här elaffären där har ju funnits med länge, så jag var alltid där jag vet mina föräldrar köpte vad dem behövde i elektronikväg och det var alltid dem som hjälpte oss hemma och så.

- Sen gick jag och tog pianolektioner på den här gatan hos Dodo, en mycket speciell dam som körde omkring med en barnvagn som hon, eller körde, hon gick och drog en barnvagn. Hon tog också hand om hemlösa katter som sprang över pianot.
- Och sen så Hellbergs bokhandel, har jag en stark relation till (skrattar) sörjer djupt att den har försvunnit. Och där var jag jämt som barn, var där med min pappa alltid, köpte julklappar timmarna innan de stängde på julafton. Och det var där jag köpte min dotters första notböcker mhm. Väldigt sorgligt att den har försvunnit, jag tror också att den hade en viktig funktion här i byn.

Så man kan säga att det finns en stark koppling till den här platsen?

- Ja, det får man nog säga. Men det håller sig till dem, ehm alltså till framförallt [ohörbart] eller personerna där och sen... i övrigt tycker jag att det är en ganska tråkig plats och jag känner mig inte alls hemma liksom (skrattar). Alltså jag kan ha en stark koppling men jag känner mig inte alls hemma. Det är inte en plats som känns, det känns inte som att jag tillhör den, som jag kanske kan känna i Malmö eller vissa ställen där kan jag mer känna att jag tillhör.

Mhm! Då har jag ett gäng fotografier från den här platsen, så får du gärna berätta om det är någon byggnad till exempel som du tycker extra mycket om eller om du har något minne från någon av de platserna. Sammanlagt 40 bilder, så du får berätta vad du tycker om dem som du känner något för.

- Ska jag hoppa över dem som jag har behandlat?

Ja om du inte känner att det är något du skulle vilja utveckla, sen får du gärna säga siffran också.

- Ja 1, är ju då biblioteket, och det har jag redan pratat om så det behöver jag inte ta upp igen, men den är fortfarande betydelsefull och även för min dotter. Ehm bild 2, ingenting, ful stadsikon. Samma sak med bild 3.
- Bild 4, bra att den har byggt någonting där, äntligen, men jag tycker att den är ful som stryk. Och lite deppigt kanske med en begravningsbyrå där, och länsförsäkringar. De övriga bilderna, jag har ingen relation till de, förfulad stadsbild.
- Sen bild 9 och 10, då närmar vi oss Thures Sport, central butik i byn som funnits med länge. Vore tråkigt ifall den lå ner. Jag försöker om det finns något som behövs fixas på cykeln att gå dit, och inte gå någon annanstans. Och sen ingen relation till den andra jag vet ju exakt var de är, men ja. Inga vackra hus, jag försöker låta mindre fördömande men.
- Ja 13 ingen kommentar, det är samma sak som 12. Sen så 14 och 15 då närmar vi oss ehm, gamla gästgivarehuset där Linné huserade en gång. Trevligt att det är så pass välbevarat som det är. Jag har ingen relation till det, jag har några kompisar som har bott där för länge länge sedan, men ingen relation till. ICA Supermarket bild nummer 16, är där dagligen, relationen ligger väl i relationen till de som arbetar där. Trevligt med personal som är bestående och inte byts ut. Ful, tycker rondellen är ful också men jag har väl också lärt mig att uppskatta humorn med de här bockarna. Alltså, den här byhumorn som jag kanske tidigare såg ner på har jag liksom lärt mig tycka om tycka det är rätt rörande. Jag passerar där som sagt hur många gånger som helst om dagen. Ganska, jag tänker på det ganska vänlig, ful men ganska vänlig punkt. Det är ganska många möten där, folk är generellt ganska hänsynsfulla. Pratar ofta med folk, Jag ser folk som pratar med varandra. Jag är stödfamilj till en kille från Afghanistan som brukar stå och vänta på bussen där, så brukar stanna där och prata med honom.

Mhm

- 17, 18, 19, 20, jag vet inte om du vill svara på det men jag undrar litegrand om du.. vad jag tänker på spontant är husen snarare än platsen och vad jag tänker på när jag passerar där är att det är fula hus (skratt), men om du är ute efter någonting annat, om du vill att jag ska säga någonting om själva platsen så ja, det finns en fin staty här den tycker jag om, på bild nummer 18. Men för det mesta tänker jag mest på att det är fult.

Ja, jag är väl ute efter både estetiken och även om man har en speciell koppling till platserna.

- Ja jag tänker att tyvärr tänker jag ganska ofta på att det är fult. På bild nummer 18 så ligger det nära ett bageri, tidigare Christerssons bageri. Det uppskattar jag.

- Mm.. 21, 22, 23, 24. Då ska vi se 21 är då tomma Coop-lokalen. Och det är tråkigt att den står tom. Den är ju inte heller vacker men den hade ju en tydlig funktion tidigare, och ja, passagepunkt och en mötespunkt för många människor. 22 ingen relation. 23 har jag kommenterat, fruktansvärt fruktansvärt hus, jag tycker att det är så fult (skratt). Det ser ut som ett slags Lego-bygge. Men är jag liksom glad för de människor som får bo där och som kanske tycker att det är den finaste lägenheten, liksom att dem tycker att det är fantastiskt att bo där, jag förstår det också men... jag tycker inte det. Jag tycker inte att det är vackert, jag tycker att det är fult, billigt och heller ingen.. ibland kan jag uppskatta att man ändå försöker göra någonting som bryter mot stadsbilden, när man försöker att göra nånting nytt eller edgy eller så, men det här är inget av det.

Kommer du på något exempel på något som kan vara edgy men ändå positivt?

- Ehm, ja. Du menar här i Kävlinge eller var som helst?

Nej rent allmänt.

- Det jag kommer att tänka på just nu var en byggnad som kallas för "Svampen" i Sevilla, "Las Setas".
- Sen bild nummer 24, jag kommer ihåg när det här konstverket gjordes, jag tycker inte att det är fint men jag kan uppskatta den konstnärliga ansträngningen och tanken. Och någonstans kan jag också uppskatta att en stad inte är uniform eller enhetlig utan att där är kontrasterande uttryck som man inte alltid tycker om men , men att det också någonstans skulle vara plågsamt ifall allting är liksom, genomtänkt, enhetligt, följer en tydlig mall. Så jag kan uppskatta det, ja, den estetiska kontrasten, även om jag själv inte (skrattar) liksom, skulle, ja.
- - mhm då har vi ehm, mhm ja. Om vi hoppar till 26 där, ja vi är väl liksom på torget helt enkelt, 26, 27, 28. 26 ja då kan jag fortfarande minnas när man rev ett väldigt vackert hus en gång i tiden, kupolhuset. Min mamma var en av dem som protesterade att det skulle rivas det var otroligt vackert, det sörjer jag nästan varje gång jag passerar.
- Om vi hoppar till bild 28 så är det också beklämmande fult, det tänker jag också ofta på. Jag kan.. sen är det ju kul att det också finns en bra restaurang där som serverar god mat, ehm, ja 27 där konstverket står där var tidigare en tobaksaffär som jag också sörjde när den revs. Det var också en central punkt för många Kävlingebor, det var ett fint tegelhus som stod där.
- Torget som man nu då har byggt om, vad ska jag säga om det, ehm, inte min estetik, men jag vet också att det betyder någonting att satsa på ehm, satsa på torg, satsa på de centrala miljöerna. Jag tänker ofta på det för arbetsförmedlingen ligger ju precis där och jag tänker på dem som söker arbete eller dem som pluggar svenska att dem får hänga på ett torg under pauserna som ändå någonstans utstrålar något slags hopp och utstrålar.. sänder signaler att man på något sätt satsar på dem, genom platsen, genom att investera i platsen så investerar man också i dem människor som befinner sig på platsen eller interagerar på platsen och det uppskattar jag. Så av den anledningen tycker jag att det är positivt att man faktiskt investerade i att, ja.. ja, göra torget så som dem har gjort. Sen så återigen det är inte min estetik men jag tror ändå att människor kan uppskatta det.
- Mm okej bild nummer 29 har jag en relation till, det var tidigare en färgbutik som sålde färger och konstnärsmaterial och jag började måla vid ung ålder och då gick jag alltid in dit och köpte målarduk och oljefärger. Och han som arbetade i butiken hade alltid lite konstböcker och sådär som han ville visa mig när jag kom dit. Så jag tyckte om att hänga där helt enkelt, hänga med honom och hänga med färgerna och så. Sen är det ju också ett väldigt fint hus. [ohörbart] hus, som man då sabbat tyvärr med fula fönster, som ser ut som tomma tandgluggar. Men huset är väldigt vackert och jag hoppas att man tar tillvara på det.
- Sen har vi där vi befinner oss nu, det har jag zero relation till, jag har varit här en gång tidigare. Men det är säkert många som uppskattar det, det är kul.
- Jaa, 31 eh ingen relation till huset i sig men också ett fint [ohörbart] hus. Fint välvt tak. Ja och så kommer den här monstruösa tentakeln 32 igen, sträcker sig upp.
- Ja 33, klädesbutik som har funnits väldigt länge, kul att den överlever, ingen relation till den. Ingen relation till 34. Radio-Nilsson har jag kommenterat tidigare, har jag en relation till kul att det finns kvar.
- 36 passerar jag ofta, ingen relation till det, sitter aldrig där. Det verkar vara en samlingspunkt för en del människor. 37 det har vi, det var med på någon tidigare bild det nyare nybyggda huset, ja fult. Sen 38.. ingen, ingen, jag passerar där ofta när jag är ute och går med min hund, men jag har ingen relation till det.

- 39, där låg Alloplagg, där köpte jag min första klänning för egna pengar när jag var typ nio, tio. En vit med rosa prickar, kommer jag ihåg. Det är ganska spännande huset, passerar det ganska ofta och tänker också att det måste ha varit, jag tänker ofta på att jag inte vet vad det har varit en gång i tiden men det måste ha varit någon form av någon industrilokal av något slag, med lite lastbryggor och sådär. Lite sorgligt hus på något vis, lite bortglömt. Sen om man fortsätter in på den här gatan då, alltså in till höger på 39, så ligger det ganska många fina hus, och ganska förstörda man har liksom tagit ut originalfönsterna och satt i jättekonstiga nya fönster, det tänker jag på dagligen.
- (skratt) det känns verkligen som att det här höghuset är något centralt tema i din egen undersökning. Alltså nu känns det som att jag dissas de som bor där och det är inte min mening, men jag skulle gärna varit med och lyssnat på förhandlingarna om när det här skulle byggas. Hur man har resonerat och vilka kompromisser man har gjort och hur mycket hänsyn man har tagit till estetik, och jag tror överlag att kommunen tar noll hänsyn till den estetiska utformningen och den betydelse estetik faktiskt kan ha för, alltså inte bara för själva byns uttryck utan även för gemenskap. Alltså att man bygger in, man kan bygga in segregation, man kan bygga in klasskillnader genom arkitektur och estetik. Och det tror jag inte man beaktar överhuvudtaget liksom, samtidigt som det är så tydligt tycker jag i den här byn, man vet vem som bor var och vad man försöker, alltså det kulturella kapitalet man använder sig av när man bygger, eller när man flyttar till en specifik del eller ett specifikt hus och sådär.

Men du tycker alltså att båda dessa husen är väldigt fula? (37 och 40)

- Ja alltså 37 är ju bättre

Så du föredrar den?

- Ja, där är det litegrand mer som att; ah men okej det här är kanske inte så snyggt men vi försöker ändå, vi försöker liksom inte låtsas som att vi gör någonting avant-garde eller att vi försöker sticka ut utan vi försöker bara liksom passa in det här huset i, på något vis liksom, utifrån de ekonomiska förutsättningar som vi har i stadsbilden.

Så du tycker att den känns mer typisk för Kävlings arkitektur? Eller tycker du att den fortfarande sticker ut? *

- Ja alltså det beror ju på, typisk i förhållande till vilken era om man skulle säga att, typisk från och med 80-tal och framåt, så ja.

Tycker du att båda byggnaderna förändrar platsens karaktär eller tycker du att en påverkar mer?

- Det är väl isåfall 40 då, alltså det stora höghuset.

Du nämnde att det var hänsynslöst att bygga dessa här, eller kanske mest höghuset. Skulle du som medborgare vilja ha mer att säga till om när det gäller större byggprojekt?

- Svår fråga eftersom, det är en svår fråga på många plan, för att det beror på vem man tänker sig att man bygger för. Jag är privilegerad medelklass liksom, som sitter på en villa som är värd liksom 10 miljoner. Ska jag då vara med och påverka för att jag vill ha mina liksom estetiska preferenser tillgodosedda? Det tycker jag å ena sidan inte, jag tycker inte att jag ska ha något att säga till om där utan man får liksom bygga för de som behöver och det är de som behöver som ska få lov att tala. Så tänker jag å ena sidan. Ehm, men å andra sidan så tänker jag att det kan finnas en poäng i att reflektera över estetiken ändå. Att man inte behöver bygga in klasskillnader i arkitekturen, så att, men jag tycker det är en väldigt svår fråga men är helt övertygad om att det finns kompetenta människor kan klara av att balansera båda perspektiv liksom. Alltså för jag menar, jag tänker att ytterst handlar det om att det är några byggherrar som vill bygga det här med billigast möjliga material och få så mycket pengar ut av det som möjligt, och i det finns det något som är lika hänsynslöst som det att privilegerade övre medelklassmänniskor ska komma och säga hur stadsbilden ska se ut, så typ.

Tror du att det finns någon möjlighet för medborgarna själva att påverka eller tror du att man kanske har andra starkare intressen?

- Egentligen är jag för oinsatt i detta, jag tror ju absolut att det är så att de andra ekonomiska intressena är så pass starka så att man inte har så mycket att säga till om men jag vet inte riktigt för jag har inte satt mig in i det så jag ska faktiskt inte säga så mycket mer om det. Jag vet inte

alls hur pass mycket Kävlingeborna har försökt att vara en del av den här processen, jag vet inte, jag ska inte säga någonting om det.

Tycker du att dessa byggnader ger en lägre koppling till själva platsen?

- Ja det kan jag nog säga men det kan ju ha att göra med min ålder också att göra, eftersom att jag har vuxit upp med bilden på ett annorlunda sätt kan jag väl säga att jag blir arkitektoniskt mer allierad genom de här byggnaderna, det kan jag säga. Men sen kommer ju en ny generation som växer upp med det här och får sina minnen, och då kan ju... men för min del så absolut så känner jag mig mer allierad.

Om du hade fått bestämma, vad hade du velat ha på dessa platserna? Det behöver inte vara någon byggnad utan det kan vara något annat också.

- Ja alltså det är svårt, spontant så tänker jag ju, eller har jag redan tänkt att där höghuset är skulle det varit trevligt med ett grönområde, trots att vi är så nära Folkets Park och Silverforsen så hade det varit trevligt med ett grönt område i centrala Kävlinge. Så det är inte bara de här uppdelade, vad ska man säga, bänkplatserna, för som det är nu så är det ju ganska mycket att de som kanske är lite för ofta på Systembolaget sitter på ett ställe [ohörbart] sitter på ett annat ställe. Men hade man haft en mer centralt belägen park så blir det ju ofta naturligt så att man samlas. Och det finns ju ganska mycket forskning som visar på att det är viktigt.

Mhm så en central mötesplats?

- Ja en central grön mötesplats, och sen tänker jag att man hade kunnat bygga de här husen lite utanför. Och det hade säkert blivit billigare då att bygga också.

Interview 3

- [...]Men i Lund på den tiden 1956, sen har vi hunnit med att bo i Danmark och så bodde vi här länge uppe vid vattentornet. Men så för för 16 år sedan när dem byggde de här husen flyttade vi hit, sålde huset och.

Okej, men du har bott här då sedan 1970-talet?

- Ja man kan säga jag började jobba här 1971 i Kävlinge

Mhm, och när är du född?

- 1935

Okej, och var har du bott innan någonstans?

- Jag har bott i Lund, jag är infödd Lundabo

Okej då är du ändå ifrån trakterna så att säga.

- Ja men inte från Kävlinge, man hade inte mycket till över för Kävlinge på den tiden (skratt). När man gick i skolan i Lund på Katte så var det inte, Kävlinge var ju en jädra håla tyckte man. Det var väl det man lovade sig själv att till Kävlinge ska jag aldrig flytta. När man cyklade här igenom som ungdom då, hade goda vänner som bodde här, skolkamrater, men sen kom man ut här och tänkte herregud hur fasen kan man bo i Kävlinge. Det luktade pest här dels från slakteriet och dels ifrån Glacéläder. Då tyckte man ju att det var en håla. Sen som sagt så var man på [ohörbart] ett antal år och sedan flyttade dem mig till Danmark och så var jag i Köpenhamn i ett par år.

[paus släpper ut katten på balkongen]

- Ja alltså, jag har ju varit personal- och economichef på de flesta företag som jag har varit på, så jag har jobbat lite runt om här. Dels i Lund och dels som sagt i Köpenhamn och dels i.. sen kom vi hit ändå till Kävlinge. Det började bli lite [ohörbart] i Danmark så vi tänkte att det var bäst att hitta något jobb i Sverige igen. Så vi hade gift oss och flyttat till Köpenhamn 1959 och bodde där då i några år sen kom vi hit igen. Och då så så var enda chansen här och fick jobb på [...]fabriken som nu är nerlagd, låg ju då utanför Glacéläder, låg lite längre bort. Det var en

kemisk/teknisk industri som gjorde plast, polystyrene. Så där var jag i 12 år, så jag har ju varit med om en del. Sen tyckte man att det är lite inrutat så slutade man och så skulle man prova några andra grejer. Så då var jag i Lund och Malmö ett tag igen och så hamnade jag så småningom i Eslöv i foderbranschen. Och sen slutade det med att det såldes till Lantmännen så då var det inte så kul att [...] där, så jag var med och avvecklade 300 personer som var anställda. Ja vad hände sedan, ja sedan började jag på Friggo-Scandia i Helsingborg i 5 år sedan flyttade jag tillbaka till Lund igen ett tag. Sedan fick jag då ett jobb, eller chansen att börja på Solanum här, så jag var VD på Solanum ett antal år. Så jag har varit med i olika bitar har varit mycket aktiv i Lions och i pensionärsföreningar och sånt.

Var det något speciellt förutom jobb som lockade till Kävlinge?

- Nej definitivt inte, det var rena tillfälligheterna att jag hamnade här igen eftersom jag hade sagt att jag skulle inte flytta till Kävlinge. Men det har ju ändrats väldigt, då när vi flyttade hit i början på 1960-talet var det ju inte alls kul. Men man bodde här och man hade jobb och det var liksom det viktiga faktiskt. Och sen när man hade varit här i 12 år så hade man lärt känna en förfärligt massa människor så sa man Ja då ska vi flytta iallafall, så började man prata om det att man skulle flytta till Lund när man blev pensionärer, flytta tillbaka till hemorten. Man har såna idéer det är nog många människor som har det, men herregud när man sedan började titta på vad det skulle kosta att bo i Lund och var man skulle bo och så började vi efterforska, vem känner vi i Lund? Efter då 40-50 år här, ingen mer än 1 släkting så då sa vi nej vi har hela vårt sociala umgänge i Kävlinge då får man väl stanna här. Och då fick vi då chansen att köpa det här när det byggdes, det var ju roligt. Och här är ju vidunderlig miljö här nere så vi trivs ju så bra. Så därför stannade vi, och sen har vi ju fortsatt, så numera är jag då ordförande i pensionärsföreningen ett antal år. Och så är jag numera kommunrevisor också, på politisk bakgrund så att säga, men har inte varit politiskt engagerad innan. Så jag håller på med kommunrevision för tillfället. Har följaktligen en massa kontakter med kommunfolk och hör vad som händer och så, så det är ju rätt intressant på det viset.
Och vi trivs fantastiskt bra i Kävlinge. Och sen ändrar det ju sig det byggs ju otroligt i Kävlinge för tillfället.

Hur ser du på det? Är det något du ser positivt på?

- Ja vi tycker att det är trevligt att vi har en tillväxt här. Ska man då växa till 35 000 invånare här inom 5-6 år så verkar det vara framtiden.

Du menar i hela kommunen då?

- Ja. Kävlinge ligger ju väldigt bra till som det heter i sloganen också. Med tanke på att för vi [ohörbart] med tåg det är det som är helt avgörande. Och det var det väl från början också när man började någon gång på början på 1900-talet med tåget där att det gick.

Finns det något du ogillar med Kävlinge?

- Nej faktiskt inte, nej jag har ju inget negativt jag har bara positiva erfarenheter. Bor i närheten till storstäderna eller till ska man säga till civilisationen. Det man saknar i Kävlinge tycker jag har gjort i alla tider är, här finns ju inget kulturellt utbyte eller engagemang, man är otroligt insnöad i det stycket tycker jag. Man kan inte arrangera någonting, vi försökte på Lions tid att ordna, vi hade några av de musikerna som var med i kontrapunkt som vi bjöd in till en musikafton på Korsbackaskolan, det kom 10 människor.

Men det är medborgarna då som är lite...?

- Ja man får ha lite, det är trots allt ett fabrikssamhälle, eller har varit varit, vuxit upp med det. Du har inte stort engagemang i den biten. Jag vet inte själv vad har du för egen bakgrund? Du har inte bott här så länge, du är inte född här?

Jo jag är född och uppvuxen i Kävlinge och Furulund, och sen har jag bott några år i Malmö, men nu bor jag i Kävlinge igen. Så jag har själv en stark koppling hit.

- Ja Malmö tycker jag, jag har jobbat i Malmö så jag tycker att det är, det är rätt skönt att slippa vara där, ur många synpunkter (skratt). Vi har ju ett lugnt samhälle i Kävlinge, fredligt och.. det händer ju saker här också men inte alls i den omfattningen som i Malmö. Trafiken är betydligt

mer lätthanterlig här ju, man kan köra och parkera nästan var man vill och nejden är fin man kan cykla till Örtofta och cykla till Barsebäck, så det är ju bra. Bor dina föräldrar här också eller?

Ja min mor har flyttat till Trelleborg men min far bor kvar, vid Glacé, gamla läderfabriken.

- Jaha, ja min fru har ju varit företagssköterska där, så vi har varit där mycket. Vad heter du mer än Mattias?

Petersson.

- Petersson, ja. Ja men då är du själv, då vet du hur det är ju i Kävlinge.

Ja!

- Målet då med din uppsats vad är det, examen i?

Samhällsgeografi

- Ja det händer ju mycket så det är intressant.

Ja, jag har lite fotografier från centrala Kävlinge runt Kvarngatan och Mårtensgatan...

- Ja här har vi en bok från Mårtensgatan (visar bok). Han var mycket engagerad i att dokumentera allt som hände på Mårtensgatan, alla småföretagare som hade funnits där. Så har du inte läst den så får du gärna titta i den.

Ja intressant, jag lånar gärna och tittar lite i den.

- Ja för den är, de gick runt och knackade dörr och frågade vem har bott här innan och och vad har hänt sen och vad vet ni bakåt i tiden och.. vi bodde ända uppe på Högsvägen på vägen ut från Kävlinge och då höll man på där också faktiskt att försöka kartlägga vem som hade bott i husen tidigare ju, det är rätt intressant så att. Men just den där täckte upp, det är gamla telegrafstationen ju, har jag för mig. Det är där KKB har sitt nu, på hörnet där, eller det är nog ett kvarter nedanför faktiskt. Här har ju varit mycket småföretagare och mycket handel, det var en stor grej.

Ja, det är lite mindre sånt nu.

- Ja det är ju synd i och med att man byggde Center Syd så, körde ju ut alla folk dit.

Ja det blir ju lätt så.

- Ja problemet är ju vad ska folk som inte kan köra bil, vad gör dem? Dem får ju hänvisa till detta. Och då krymper ju marknaden men det är ju inte bara Kävlinge som har det så utan det är ju alla.

Ja och sen är det ju internethandel och så också.

- Ja det med men det har ju inte kommit förrän nu de sista åren och det ökar ju. Och i min ålder så är det ju inte så många som sysslar med internethandel, faktiskt inte.

Nä, men jag har ett gäng bilder här som jag har varit runt och fotograferat. Det är sammanlagt 40 bilder, du behöver inte kommentera alla men

- Ja får se om där är något jag känner igen

Ja där är nog en del du känner igen, men du kan ju se om där är någon byggnad eller så som du känner lite speciellt för eller om du känner att den är estetiskt tilltalande eller liknande.

- (4) Ja man får ju säga att den har blivit lyckad trots allt hörnet där. Det var ju eländigt i många år, med den där uppbrunna pizzerian. Och sen har man ju faktiskt gjort en del för att smycka upp baneporten där. Där hade man ju två stycken, det vet du? Man hade Sjöbo-järnvägen som kom in på sned här, gick här lite längre bort, tidigare.
- Mm har du själv tagit de här bilderna?

Ja

- Det man kan tycka är att om man nu bygger så högt hus som det man har byggt här nere så är det synd att man har hängt sådana lådor utanpå.

Balkongerna?

- Ja, men det är ju litegranne som det är. Tiden är ju sån. (11) Mhm, det byggdes faktiskt när vi flyttade hit det huset. Den där har man ju använt också bra, byggt det med, anlitat det gamla modellen av hus, gästgivaregården. Men jag tror nog att bygget blir nog dyrt, när man byggde en sån det är ju inte, det är ju inte så lätt att hitta den typen av byggkunniga människor.

Nä

- Mhm, det ser ju storstadsaktigt ut med höghuset... Har du gått i skolan här också?

Ja på Korsbacka och så gick jag gymnasiet i Lund, mellanstadiet gick jag på Rinnebackskolan.

- Mhm, det är också något som har utvecklats mycket så är det skolverksamheten, faktiskt. Stöter ju på det mycket i revisionsammanhang, med skolan och omsorg och allt vad det är.
- En gång i tiden fanns här, har du varit scout?

Ja det har jag.

- Här inne på baksidan inne på innergården där så hade man scoutverksamhet, men det fick man inte vara sen när tågen skulle börja köra här, så fick man ju inte ha folk där i närheten.
- Nä sen har ju varit väl försedda med butiker här ju vi hade ju två eller tre herrkuperingar och två eller tre skoaffärer och ingenting finns, det är ju det som är nackdelen. Det är ju trevliga bilder.

Finns det någon speciell byggnad här som är mer Kävlinge för dig?

- Jag kan säga Mårtensgatan var ju faktiskt centrum för Kävlinge förr, på ett helt annat sätt än idag, ett handelscentrum. Så att, sen hade vi då specerihandlare och sånt uppåt Nygatan och där. Men både mjölkbutik och speceributiker dem är borta för längesedan. Men det är väl storverksamhetens naturliga utveckling. Du kan inte bedriva verksamhet i för små lokaler. Den enda som lyckas än så länge, jag vet inte om du pratat med [censored] det hade du väl?

Ja

- Och hennes pappa och jag har ju varit både grannar uppe på Högsvägen, och jag har känt [censored] sedan hon var liten tösabit. Hon var ju jämngammal med vår dotter så när mamma och pappa jobbade i butiken så var hon hos oss. Nä jag måste säga det att vi trivs fantastiskt bra i Kävlinge. För att inte tala om detta området detta är något speciellt, faktiskt. Det var mycket dividerande om det innan det kom igång att byggas naturligtvis, som alltid när det är något nytt. Det snackades mycket om att man vill bygga en våning till här, men då klagade de på Dalgatan och sa att det skulle störa deras utsikt, vilket ju inte var sant, för det hade det inte gjort de hade inte sett det. Ekonomiskt hade det varit bra för föreningarna här vi är två olika bostadsrättsföreningar som driver de här husen. Jag har varit med sen de började i denna här. Nä som sagt vi tycker här är.. och ån är ju vacker, ån är en stor tillgång för Kävlinge, det skulle göras lite mer kring den, vandringsstråk och promenader.. även om vi har många [ohörbart] här så är det ju faktiskt så att den kunde användas lite bättre. Men det kostar ju som vanligt, man kan ju få bara man betalar så det är ju som vanligt så. Nä vi tycker som sagt att Kävlinge är ett rätt så trivssamt ställe. Du som då har varit ungdom här måste väl tycka att det har varit relativt lugnt och städat?

Ja men det tycker jag.

- Inte mycket mobbning och sånt var det väl, jag har en son som har gått här också.

Nej det har varit lugnt.

- Ja men det hände mycket litegrann då, men i förhållande till mycket av omnejden så, flyttar man till Lund så har det också blivit lite stökigare, än vad det var. I Lund är det ju synd att man byggde, i mitt tycke. Spårvagn jag tycker att det är helt vansinnigt, i en gammal stad. Hade varit bättre med elbussar, det hade ju gått och inte kostat hälften av, ja jag vet inte om du läst tidningen idag?

Näe

- Då hade man ju kommit på det att nu blir det ännu dyrare med spårvagnen, då hade man inte tänkt färdigt när man bestämde sig för att låta Kraftringen stå för hela installationen av, ja det

hade man klart någon måste göra det ju men man hade inte klart vem som skulle betala det ju så nu kom det i knäet på spårvagnssystemet.

Ja, det blir nog lätt så med stora projekt.

- Ja dem är nog lite för stora för lokalpolitikerna ofta.

Mhm, men vad är det du inte gillar med dem förstör dem..?

- Nä Lund är ju en gammal stad man kan ju inte helt plötsligt börja såga ner träd och börja lägga ner spårvagnar mitt i gatan och jag tror inte att det blir bättre för trafiken, tvärtom, för de kommer ju härva fram där fram och tillbaka. Och jag vet inte vem som ska åka men det är klart dem som kommer bo på Brunnsög de kommer ju ha nöjet att kunna åka spårvagn men jag tror inte att där är några andra, inga andra Lundabor får ju glädje av det. Mer än om de ska hälsa på någon som bor i Brunnsög.

Jag är inte helt hundra men jag har för mig att de har sagt att forskare från Köpenhamn lätt ska kunna ta sig ut till ESS.

- Ja men de kommer ju inte att åka spårvagn, tror inte jag. Åker man ifrån Köpenhamn så antingen så flyger man till Köpenhamn och så tar man taxi ifrån Köpenhamn till ESS, i min lilla tro. Men det är inte säkert att det är rätt.

Ja jag tyckte jag läste det iallafall, men det möter ju mycket motstånd i och med att det är en gammal medeltidsstad och så.

- Ja man tycker det. Det stör ju både domkyrka.. men som sagt den delen av staden kommer ju inte ha någon glädje av det. Man får ju fortsätta till Dalby eller Sandby eller något sånt för att kunna ha nytta av det.
- Så det är väl, nej vi tycker både min fru och jag att vi trivs jättebra. Hur var det att byta skola från Korsbacka till Lund under gymnasietiden, var det problem eller jobbigt eller?

Nej det tycker jag inte, jag tyckte om Vipeholm så att, det var roligt. Det var ju första gången man började med en inriktning som man fick välja själv.

- Ja hela basutbildningen upp till gymnasiet det måste ju alla igenom så att, där har man inte så stora val. Och sen vet man ju ofta inte i den åldern vad man vill. Och sen så omvärlden ändrar sig ju så himla fort så att du vet ju inte vad ska jag kunna syssla med, så egentligen ska man bli murare eller rörläggare (skratt) det kommer det alltid att finnas jobb för. Men mycket annat vet man ju inte, vad blir det av detta.
- Nä det tråkiga med Kävlinge är ju att vi har ett slakteri som är nerlagt, vi har Glacé som är nerlagt, vi har [ohörbart] som är nerlagt, vi har Solanum som är nerlagt, [ohörbart] är nerlagt. Så det vi saknar egentligen är ju en industri. Hade vi haft en 400-500 människor som hade jobbat i mekanisk industri här så hade det varit gyllene tider för Kävlinge Kommun.

Ja, det är många som pendlar nu till jobb.

- Ja, klart bor de bara här så får de betala skatt här då men det hade varit ännu bättre om de dessutom sluppit att pendla. Kan man ju tycka. Men man påverkar ju inte hela världen från Kävlinge så att det är ju, inte från Sverige heller vad det beträffar.

Ja, jag undrar, där är ju två nybyggda nu på Mårtensgatan och Kvarngatan, dessa två (pekar), om det är någon av dessa som du föredrar?

- Ja jag föredrar ju det där det har ju blivit, smälter ju bra in i miljön, både uppekring och ja både färgmässigt och storleksmässigt. Jag vet inte vad det kostar att bo där men det är säkert dyrt.

Ja det är det säkert! Men den passar mer in i karaktären så att säga?

- Ja men den passar in, man har hållt sig till en lagom höjd på husen. Nu hävdar man ju att man byggde det höga huset för att det skulle kompensera silons försvinnande, så att det blev balans i sammanhanget igen. Nä annars tycker jag nog att det är.. sen kunde man väl tycka att man skulle göra mer men nu är ju det privatägda företaget.. eller hus, annars kunde det ju sett lite snyggare ut i infarterna kanske. Och sen tycker jag kanske att det som stör då, och det gjorde från början det är HSBs byggnader, de höghusen där ute i Rinneback, på Rinnbo. Det blev ju lite

att man kommer rakt in i de här jättehöga husen så var det inte så kul i början, man hade svårt att fatta det. Men det är ju mycket det med att man inte är van, nu efter några år så tänker man inte mer på det. Nu är dem där och nu har de liksom försvunnit in i bilden.

Så det känns mer naturligt att de står där nu?

- Absolut ja, och ja det behövs ju bostäder så att det.

Tror du att det blir samma med det nya höghuset?

- Ja det kommer gå några år sen så har man, smält in.. många gånger när man ser det så ser det rätt trevligt ut på håll, att det sticker upp ett hus men.. det är säkert dyrt där också tror jag. Nu vill man ju bygga mer här uppe, här uppe, KKB vill förlänga de husen där var, såg jag i tidningen häromdagen.

Ja man vill ju förtäta Mårtensgatan också

- Ja det behöver man ju, man kan ju inte bygga på all åkermark, vi behöver ju den om vi ska överleva själva.
- Men det är många arbetstillfällen som har försvunnit ifrån Kävlinge faktiskt, tänker på dem här industrinedläggningarna och omstruktureringarna och allt här har varit. Så det är ju inte så konstigt att man kanske tycker att.. men nu kommer ju då Stationsstaden att växa och det blir mängder med folk, där ska ju byggas ett par tusen lägenheter så.

Ja, runt 3000 har jag läst

- Visst men det blir ju också så att vi har många goda vänner som har hus nu i Furulund så dem ska visst sälja husen för att flytta dit, dem har då köpt. Och likadant här borta på Kilen, och det kan ju vara bra att Kilen byggs, så att det blir en snyggare bit av centrum. Vad tycker du själv att man ska riva kommunhuset?

Jag vet inte riktigt är det helt bestämt att man ska göra det nu?

- Ja bestämt och bestämt, det är en liten bit att vandra innan men man säger ju det att vi ska bygga ett nytt kommunhus borta på Hejdes tomt, och ett badhus, sen så ska man lägga ner de två andra badhusen.

Ja det är ju kanske lite synd när vi redan har badhus som är..

- Ja men de är nedslitna, de är helt..

Ja det är de kanske, jag har inte varit där på säkert 10 år men (skratt) ja..

- Jag satt ju med i en sådan kommunrevision redan på den tiden när man skulle ta beslut om Vikenbadet. Och då var ju väldiga omröstningar och synpunkter på det, då hade ju Lödde precis byggt sitt. Ja men vad ska vi med två badhus, och dem är ungefär lika gamla som det utslitna på en gång va. Men det kostar ju. Om du har följt med utvecklingen på badhusen både i Lund och i Malmö så, de orkar ju inte med hur många år som helst, så att det är inte lätt.

Ja, men vill man göra hela det området vid Stationsstaden attraktivt så kan ett badhus nog vara en god idé.

- Ja ska det sen bli ett sånt medborgarhus också samtidigt så, och så ska man flytta biblioteket också dit är meningen. Det kan man ju tycka att det är ju en gammal central punkt i Kävlinge, med "badhus" som det var, under citationstecken för det var ju inte den typen av bad, på den tiden. Det var tvätterier och det var karbad och brandkår och polis och allt vad det var som fanns, men det var ju den tiden, så det får man väl, utvecklingen går ju framåt. Kraven blir annorlunda, vi vill ju ha modernare grejer och mer grejer som är användbara, det ska ju locka folk. Hur upplever du själv detta med den enorma tillströmningen av folk till Glacéläder nu när det har blivit ett gym istället? Där är ju alltid bilar och alltid folk. På alla tider på dygnet, mitt i natten nästan.

Jaa, jag vet inte riktigt, jag kan ju tänka mig att det sliter på byggnaden.

- Ja det kommer det ju göra, men man kommer ju aldrig få lov att bygga där ju. Annars är det ju ett superbyggnadsställe att få lov att bygga bostäder, men varken där eller på Rinneback lär man få bygga på.

Ja jag vet inte om det är K-märkt eller om..?

- Ja det är ju mest det här med alla kemikalier man har använt på båda ställen som inte.. finns ju kvar i marken. Man får ju inte lov att rensa ån här heller ju, därför ser den ut som den gör ju. Man är rädd för att det ligger, börjar man rota i dymassorna här så kommer det att dyka upp mängder med icke så nyttiga ting.

Ja det är ju tråkigt.

- Det är ju dolda i vattnet nu och under leran och, så nä man vet inte, det kommer dröja.

Mhm, jag tänkte fråga, om du hade fått bestämma på dessa två platserna vad där skulle ske om där skulle bli något torg, grönområde eller om det skulle bli byggnader som idag?

- Vi behöver ju ha bostäder, så därför är det ju rätt bra att det blivit den typen av bostäder. Och det är en stads, vad ska vi säga, kalla det för stadsorganisation eller, område så får man ju ha hus i de områdena, behöver man inte ha någonting annat egentligen. Torg är där ju, röda torget har vi ju och det har ju kostat mycket pengar. Jag vet inte där är inget folk ändå ju. Det blir ju inte ett torg, om du jämför med Mårtensstorget i Lund, som förr var en stor handelsplats, nu har det ju också ändrat sig, det är inte vad det har varit. I våra gamla Lundabors ögon så ser det ju inte alls ut, eller är det inte som har varit förr. Det var ju en upplevelse att gå till torget och handla på, en gång i veckan eller två. Många gamla människor gick ju dit varje dag. Men det blir inte samma typ av handel, och det andra torget vi har här uppe vid, strax söder om stationen, gamla torget där så det är ju inte heller, det är ju inget torg i samma bemärkelse.

Nej det används ju inte så mycket.

- Nä, du hade ju marknader där förr litegrann, en gång i månaden eller något sånt där. Jag tycker inte heller det är.. . det ändrar sig också ju. Inte ens de stora marknaderna som Kivik och Sjöbo går ju längre, och det var ju ändå institutioner.

Mhm, känner du att du som medborgare har någonting att säga till om när det gäller vad man ska göra med sådana här ytor?

- Ja du måste ju engagera dig politiskt då om du ska kunna påverka. Och jag är inte, har inte gjort det . Vi har ju försökt påverka det annars som är till gagn för människorna här, via pensionärsorganisationer och fritidsorganisationer så har det ju varit intressant å. Sen är det ju fel att fråga oss vi som då har tyckt att det är himla trevligt här innan med handel, folk körde ju från Lund hit och handlade möbler på Öhrströms, men det finns ju inte mer. Där är ju en viktig hörna att göra något åt, hela den Öhrströmshörnan.

Mhm, den är ju väldigt central

- Ja den är, borde man ju kunna göra något riktigt snyggt åt, så utnyttja den torgytan som är då, eller grönyta som är framför, så att. Gamla skånska banken kan man ju ha synpunkter på men det är ett sånt hus som har legat i urminnes tider snart ju. Som samhällsintresserad vad tycker du själv?

Ja där borde man absolut göra något

- Ja Öhrströms hörna är ju i behov av det.

Där passerar ju hur mycket folk som helst.

- Ja den är alltså central, som centralort är det synd att inte använda den bättre.

Mhm, det är ju på något sätt Mårtensgatans ansikte utåt för folk som går där.

- Ja därför har det blivit bra med den, nu är där lite infart till Mårtensgatan som ser nåt så när vettig ut. Men det hade ju varit trevligt om det blev någonting i den andra änden.

Ja, men det är, känner du att politiker hade lyssnat om medborgare hade börjat säga till att nu vill vi göra.

- Det finns ju sådana strömningar överallt att man vill ändra, men det tar ju en herrans tid alltihop. Med de här medborgerliga rättigheterna och att det ska vara demokrati så tar det ju en herrans tid att få allting igenom för det är alltid någon som sätter sig på tvären (skratt). Även om

du ska bygga ett hus så är det alltid överklagan och det är.. dröjer det ännu några år va och sen tappar ju folk intresset plus att ekonomin förhandlar förhållandet. Så det är inte så lätt. Jag vet inte hur du ska kunna påverka det är rätt så, vad ska man säga, tungrollad apparat det här med demokrati och [ohörbart]. Det är som med politiska partier som har synpunkter det är så den ena gången sen är det tvärtom. Så det är inte så lätt att komma på det, att påverka det. Men det kanske är fel att man liksom accepterar att det tar tid va, eller att så mycket att man inte får igenom synpunkter. Kommer det fram någon synpunkt så är det alltid någon som tycker att ah det liknar ju mest elände, det kan ju inte bli bra. Man stångar ju pannan blodig innan man kommit någonstans.

Ja, och det är ju svårt att göra alla nöjda, finns ju olika viljor.

- Det kan du aldrig, därför måste det bli någon som bestämmer, då blir det typ spårvagnen, några stycken som har bestämt att här ska vi ha en spårvagn. Och sen så blir det mycket gnäll i långa många år och sen rätt var det är så ah men det var ju rätt trevligt att ha en spårvagn. Nya människor som flyttar till staden och nya som börjar använda den och det fungerar va, det är det viktigaste, att den kommer att fungera. Då dör ju kritiken bort.

Så du menar att man vänjer sig lite vid att det finns där?

- Ja det gör du ju, du vänjer ju dig med omgivningen. Alltså vi är såna vi flyttar hitåt herregud, då tyckte man att det var förfärligt tradigt, nu blir det mer och mer man har överseende med mycket av det som ah men det blev ju rätt snyggt här ändå, och grönområdena blev bra och villaområdena blev rätt så bra. Så att det är ju, det är ju mycket en fråga om tid.

Skulle du fortfarande säga att det här känns som hemma med de nya byggnaderna?

- Ja det tycker jag faktiskt, jag kan gott acceptera dem. Sen själva fasad och så kan man ju ha synpunkt på, den som passar bäst in är väl den som är lättast att acceptera (Porten 6).

Mhm, och den andra är lite svårare?

- Ja jag tycker att den är lite svårare, jag tycker inte om de här heller (balkongerna) vem ska sitta där ute? Mitt i trafikstråket och i blåsten när det blåser som det gör i Kävlinge. Vi har det jättebra här, inglasad balkong.

Ja här är jättefint, jag går ofta här utanför.

- Ja det är väldigt stor skillnad på vilken miljö det ligger i, och hur man har gjort. Man har haft en duktig arkitekt här faktiskt som, när de fick igenom det här. Rent utseendemässigt så ser det ju trevligt ut. Sen kan man ju ha synpunkter på fönsterkonstruktion och sånt, men det var tur att man gjorde så höga fönster. Hade man, motivet var ju det att det har varit en industri och det har varit ett väveri, hade höga fönster. När man byggde detta så sa man ah det ser ju ut som ett sinnessjukhus.

Mhm, så man har tänkt på hur det har sett ut innan när man byggde detta?

- Ja man har ju anpassat det alltså det, han alltså killen som har ritat detta han var nog rätt mycket inne på detta hur det skulle vara.

Mhm, intressant.

- Litegrand bibehålla idéerna kring, utan att för den skull att det skulle se ut som en industri. Men tankarna finns där. Och det är mycket skönt med, man har ett enormt ljusinsläpp, i lägenheten det är alltid ljus och trevligt här, i synnerhet vi som bor här uppe vi har ju extra förmån av det. Mitt val var det ska vi flytta hit ska vi bo längst västerut och högst upp. Så det blev det som jag vill i det fallet.
- Vad gör du mer, intervjuar du någon mer, har du kontakt med någon riktigt gammal inföding här som?

Jag har ju intervjuat [censored] till exempel och sedan intervjuade jag en annan kvinna innan idag som är från Kävlinge men har bott på massa olika platser runt om i världen, för att få hennes insyn vad hon tycker och så. Jag försöker blanda ut lite med olika människor med olika bakgrunder.

- Ja vi har ju en dotter som bor i San Fransisco hon är hemma då någon gång om året, hon tycker fortfarande att ja hade man haft en sådan lägenhet som ni har med den kvalitén som man bygger i Sverige så hade det ju varit, gått an att ha även en lägenhet i USA (skratt) . Annars är det helt annorlunda i kvalitéerna.

Ja men så mot bakgrund att det händer mycket i Kävlinge i stadsbilden så..

- Ja det gör det! Nu händer det mycket, och det händer väldigt fort.

Så undersöker jag vad folk tycker om det och om det påverkar deras så att säga hemkänsla eller vad man ska kalla det.

- Ja men jag tror nog att det blir bättre nu när vi får bebyggt, det här Scan-området blir städat och nya hus kommer upp där och det blir lite grönt och fint där och träd och buskar och lite gräsytor och sånt, kan det nog säkert bli fint. Stationsstaden har nog stora förutsättningar för att bli mycket populärt, tror jag.
- Då har du kört skridskor borta på Sjövalla?

Ehm nä det har jag inte faktiskt.

- Gjorde du inte det som ungdom?

Nej

- Där spolade man förr i tiden lite is där så man kunde köra, när ungarna var små gick det bra. Ja annars är det väl det finns ju inte många sådana aktiviteter. Man kan ju inte ha det, det kan man ha inte ha överallt, man kan ju inte ha ishall det kostar ju, man får ju se vad, utnyttjandet av det, så att det. Och sen är ju inte vi skåningar särskilt skid eller skridsko (skratt)

Nej vi är nog mer sommarsport (skratt)

- Ja, nej så det, det är väl så.

Du tycker inte så att det är synd med Scan-fabriken att man har rivit det och bygger nytt?

- Nej, fabrikena, de är ju utslitna ofta ju. Har ju ett problem här med Solanum som är då byggt 1907 va, gamla sockerbruket, vad gör man där? Det finns ju en del hus där som inte alls är anpassade för verksamheten. Vi har ju potatislager vi kunde lagra 100 000 ton potatis i de husen, och de kommer ju inte att behövas egentligen. Just nu är det väl Felix som hyr lokalerna igen. Och lagrar en del potatis där, både importerad och svenska. Men annars var det ju en stor apparat också från sockerbruket till potatishantering. Då tyckte man ju att potatis är rätt så likt odlingsmässigt som betor, så blev det naturligt att låta den där, det var dags att liksom göra någonting åt betproduktionen här så, man koncentrerade den till Örtofta så kunde man inte ha ett litet eländigt sockerbruk här osm dessutom inte var fullskaligt. Så det, det händer mycket, och det ska det väl göra, annars kommer vi inte framåt.